

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības Mēnešraksts

KRISTĪGĀ BALSS

Nr. 4

2022. g. oktobris, novembris, decembris

93.4.

„Tas bija patiesais gaišums, kas nāca pasaulē, kas apgaismo ikvienu cilvēku. Viņš bija pasaulē, un pasaule caur Viņu radusies, bet pasaule Viņu nepazina. Viņš nāca pie savējiem, bet tie Viņu neuzņēma. Bet, cik Viņu uzņēma, tiem Viņš deva varu kļūt par Dieva bērniem, tiem, kas tic Viņa Vārdam,” - Jāņa ev. 1:8-12

Redakcijas kolēģijas piezīmes

Vistumšākajā gada laikā, kamēr vēl pastāv tāda kategorija kā laiks, mums visiem ir droša cerība, ka paliks arvien gaišāks. “ Katŗu Gad’ no jauna..” – tā iesākas sena Baznīcas dziesma..” Kristīgā pasaule gatavojas svinēt Kristus dzimšanu - visvairāk nozīmīgo notikumu, kas grēkos grimušajai pasaulei dod visdrošāko un gaišāko cerību. Par to mācītāja Edgara Maŗa Bībeles apcerē no Jesajas gr, 9:1-5 “ Bērns izmaina visu..” Pirms uzsāku gatavot šo rakstu, man iznāca nejauši noklausīties triju jaunieŗu brīniŗķīgo muzicēšanu Mateja dievnamā, gatavojoties 3.adventes svētdienas dievkalpojumam: Sindija ar vijoli, Mikaela ar flautu un Klāvs pie ērgelēm. Vārds ‘Advents’ nozīmē ne tikai ‘atnāŗšanu’, bet arī ‘klātbūtni.’ Mūzikas mierinājums un klusais prieks ir tepat, bet gaisma aust un Kēniŗš nāk un tuvojas.

Tomēr šī gada notikumi saistās arī ar bezjēdzīgi uzsāktā un postoŗā kaŗa ēnu un ņausmām tepat blakus mūsu kontinentā, tāpēc tik ļoti aktuāla ir mācītāja Dr. Ulda Ukstiŗņa uzrakstītā Bībeles apcere ar virsrakstu “ Tiesa nāk”. Esam pieraduŗi, ka vienmēr ir laiks, tāpēc nav tik vienkāŗši izprast, ko nozīmē eŗģeļa vārdi Jāŗna Atklāsmes grāmatas 10.nodaļas 7.pantā: “.. laika vairs nebūs..” Lineārajam laikam (grieŗķ., ‘chronos’) ir raksturīgi, ka tagad visi notikumi norisinās it kā straujāk un izskatās, ka drīz, kā dziedam kādā dziesmā:” ..Pasaules pulksten’s apstāties..” Īstajā laikā (grieŗķ.’kairos’)ietilpst noteikti brīŗi, kad notiek lielas lietas.

Laiks, kad latvieŗu baptistu draudzes pēc tradīcijas svin savus gadaskvētkus, parasti ir vēlais rudens. Iepriekŗējā ņurnāla “Kristīgā Balss” numurā lasījām Bukskauntijas latvieŗu baptistu draudzes korespondentes Benitas Ukstiŗņas rakstu par minētās draudzes 111.gada svētkiem. Savā laikā Latvijas baptistu vēstures grāmatā bīskaps Jānis Tervits rakstīja, ka Bukskauntijas draudze ir izveidojusies par ALBA kopdarba centru. Rīgas baptistu draudŗu gadaskvētku aprakstos ievērojamu to daļu aizņem vēstures apraksti. Vairāku gadu desmitu ilgā padomju nebrīves periodā, kad

Savienības Namu valdoŗā vara bija atņēmusi, Rīgas baptistu Mateja draudze deva telpas Latvijas Baptistu Brālības kancelejai, uzņēmoties Latvijas baptistu kopdarba Centra lomu.

Aizgājuŗi pagātnē padomju nebrīves laiki un arī divi ar Covid-19 pandēmiju saistītie stingrie ierobeŗojumu gadi. Tieŗi ņie ierobeŗojumi pamudināja uzsākt dievkalpojumu tieŗraides un videoierakstus vietējās draudzēs, kas tagad noder vispārējai evaŗģēlija izplatībai un ‘attālinātai’ līdzdalībai dievkalpojumos cilvēkiem ar apgrūtinātām pārvietoŗšanās iespēŗjām. Pateicoties video tieŗraidēm un ierakstiem ir izdevies noskatīties un noklausīties ALBA’s sagatavoto video-svētŗunu ciklu, kā arī Rīgas baptistu Golgātas draudzes 110.gadaskvētku dievkalpojumu un Cēsu baptistu draudzes zvanu ansambļa rezignēto muzicēšanu, tāpat arī Ventspils baptistu draudzes koŗa 152.gadaskvētkus ar jūsmīgo Grobiņas draudzes sludinātāja, mūziķa un diriŗenta Kriŗa Pozemkovska uzrunu.

Rakstu-pārskatu “ Kristus vēstules 7 pirm-kristieŗu draudzēm un to likteņi “ , kuŗu pamatīgi sagatavoŗis Juris Alksnītis, nākas publicēt saīsinātu, cik to pieļauj izdevuma “ Kristīgā Balss” formāts un apjoms. ņī raksta tēma saistās ar kristīgā mantojuma kontinuitāti un uzticību līdz galam, kas atrodoties Adventa un laiku beigu noskaņās paŗreiz ir īpaŗi nozīmīgi.

Enoks Biķis

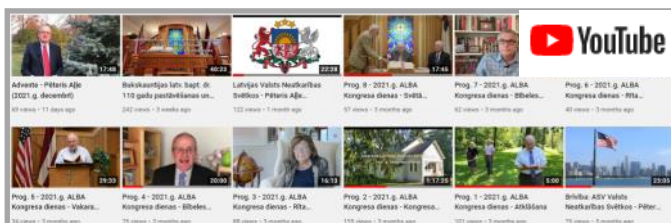
Redakcijas kolēģija: māc. Dr. U. Ukstiŗŗ, Enoks Biķis, Pēteris Aļķe. Vāka foto: Max Beck on Unsplash

www.kristigabalss.com

e-pasts: info@latvianbaptistsinamerica.org

Timeklis: www.latvianbaptistsinamerica.org

ALBA YouTube kanāls: <https://www.youtube.com/channel/UCbvDHNKJ0v3RsIii72KuCSQ>

KRISTUS VĒSTĪJUMI 7 PIRM-KRISTIEŠU DRAUDZĒM UN TO LIKTENIS

Juris Alksnītis

Autors apustulis Jānis tajā laikā (95AD) cienījamā vecumā atradās izsūtījumā nepateicīgos apstākļos cietumnieku kolonijā Patmas salā, Egejas (Aegean) jūrā 50 jūdzes no Mazāzijas krastiem. Vīzijā Kristus apustulim Jānim lika pierakstīt redzēto rakstu rullī un to nosūtīt nozīmētām 7 draudzēm. Atklāsmes grāmata ir rakstīta apokaliptiskā stilā un ir vienīgā tāda grāmata Jaunajā derībā. Grāmata ir bagāta ar visādu informāciju, vēsturi, mācībām, pravietojumiem, draudžu dzīves raksturojumiem, vīzijām un simboliku.

Lasot Atklāsmes grāmatu, saprotam, ka saturs

sadalās aptuveni šādi:

- Nodaļas 1.-3. - Vēsture: Notikumi Mazāzijas draudzēs tā laika pasaulē līdz tam, kad Atklāsmes grāmata nāca apgrozībā.
- Nodaļas 4.-22. - Nākotne: Pravietojumi par notikumiem līdz tam laikam kad Dievs būs radījis atjaunotu pasauli.

Valdnieks: Romas imperators Ķeizars Domiciāns (81-96 AD) - nežēlīgs, vajāja kristiešus, pats sevi

dievināja, izsūtīja apustuli Jāni uz Patmas salu - Jēzus apliecināšanas dēļ (1:9p.)

Ap 95.g AD – tāpat 62 gadus pēc Jēzus debesbraukšanas un Vasarsvētku notikuma. Laika posma ilgums pietiekami garš, lai pirm-kristiešu draudzes būtu iegājušas zināmās sliedēs, atkarībā no apstākļiem, valdībām, ekonomiskām iespējām, kultūras iespaidiem un vajāšanām.

Romas impērijas Mazāzijas daļa sastāv no vairākiem apgabaliem, tautībām, senām pilsētām, un kopumā ir grieķiski runājoša. Atklāsmes grāmatas vēstules saņēma 7 dažādas draudzes, kuŗas atradās 7 pilsētās: Efesā (Ephesus), Smirnā (Smyrna), Pergamā (Pergamum), Tiatirās (Thyatira), Sardās (Sardis), Filadelfijā (Philadelphia), un Lāodikejā (Laodicea). Pilsētas bija izvietotas ap tā laika pazīstamo tirdzniecības ceļu sistēmas un kādas no tām atradās arī pie Egejas (Aegean) jūras. Skat. Pielikumu 1 – Karte - 7 draudžu izvietojums Mazāzijā ap 95.g. AD.

Kristīgas draudzes pastāvēja arī citās pilsētās šajā Mazāzijas daļā, par ko varam lasīt Jaunajā derībā. Piemēram, Kolosas draudzei nebija lemts saņemt īpašu vēstuli, kaut arī tā atradās tikai apmēram 10 jūdzes no Lāodikejas.

Kristus parādās apustulim Jānim vīzijā (Atklāsmes gr. 1:10 – 20)

SATURS

Redakcijas kolēģijas piezīmes – E. Biķis	2
Kristus vēstījumi 7 pirm-kristiešu draudzēm Juris Alksnītis	3
Tiesa nāk —māc Dr. Uldis Ukstiņš	8
Es Tev pateicos — māc. Dr. Pauls Barbins	12
Kad Bērns izmaina visu Māc Edgars Mažis	13
Pie silītes Jāzeps—māc. Dr. Uldis Ukstiņš	15
Marija—Inta Augstroze	16
Gani—Pēteris Aļļe	17
Enģeļi—Benita Ukstiņa	18
Gudrie vīri—Ralfs Augstroze	18
Mateja draudzei 155. g. jubileja — Enoks Biķis	22
Semināra draudzei (Tagad saukta “Mājvieta”) 100. g. jubileja — Enoks Biķis	23
Kristīgā Balss pirms 35 gadiem—Gatis Ķeris	27

Tā Kunga dienā es tiku aizrauts garā un dzirdēju aiz sevis skaļu balsi, itin kā tauri atskanam: “To, ko tu redzi, ieraksti rakstu rullī un sūti septiņām draudzēm: Efesā, Smirnā, Pergamā, Tiatīrās, Sardās, Filadelfijā un Lāodikejā.”

Es pagriezos, lai ieraudzītu, kas ar mani runā tādā balsī, un pagriezies ieraudzīju septiņus zelta gaismekļus, un šo gaismekļu vidū, kādu līdzīgu Cilvēka Dēlam garā tērpa līdz pat zemei un ap krūtīm apjozušos ar zelta jostu. Viņa galva un mati bija balti kā vilna – it kā sniegs un viņa acis kā uguns liesmas, un viņa kājas kā kvēlojoša, krāsni kausēta bronza, un balss kā bangainu ūdeņu balss.

Labajā rokā Viņš turēja septiņas zvaigznes, un no Viņa mutes izgāja abpusgriezīgs ass zobens, un Viņa vaigs mirdzēja kā saule visa tās spožumā. Viņu ieraudzījis, es nokritu pie Viņa kājām kā miris, un Viņš uzlika man Savu labo roku un teica: nebīsties, Es esmu Pirmais un Pēdējais un Dzīvais. Es biju miris, un redzi – Es esmu dzīvs mūžu mūžam, un Man pieder nāves un elles atslēgas.

Tad nu raksti, ko esi redzējis, kas ir un kas notiks pēc tam. Redzi, noslēpums par septiņām zvaigznēm, ko tu redzēji pie Manas labās rokas, un par septiņiem gaismekļiem – septiņas zvaigznes ir septiņu draudžu eņģeļi, un septiņi gaismekļi ir

septiņas draudzes.

No šā vīzijas piedzīvojuma apustulis Jānis saprot, ka uz viņu runā pats Kristus, kuŗš arī diktē, ko rakstīt katrā vēstulē.

Vēstuļu struktūra:

- Komanda - raksti draudzes eņģelim nozīmētā pilsētā..
- Jēzus, godībā tērpies, uzrunā draudzes eņģeli un draudzi, un saka:
- “Es zinu”, un nereti paslavē draudzes pozitīvās īpašības; tam seko:
- “Bet Man pret tevi ir tas,” kur uzskaita pārmētumus draudzei.
- Pamācība – nožēlot vainas un laboties vai ciest uzskaitītās konsekvences..
- Aizrādījums ņemt visu vērā - Kam ausis, lai dzird, ko Gars saka draudzēm.
- Apsolījums - apbalvojums draudzēm, kuŗas paklausa un uzvar dotajā situācijā.

Kāds šo vēstuļu lasītājs mūsdienās ir izteicies, ka tās atgādina “ report card from Jesus” katrai minētajai draudzei.

Vēstuļu raksturojumi kopumā*

- Piecas draudzes saņēma smagus pārmētumus, kas prasa nozēlošanu un atgriešanos.

- Divas draudzes iztika bez pārmētumiem.
- Piecas draudzes saņēma pozitīvus atzinumus.
- Vienai draudzei ar pozitīvu atzinumu lemts turpināt ciest vajāšanas.
- Visas draudzes saņems apbalvojumus, ieskaitot vainīgās, ja tās izpildīs Jēzus prasības.

*Skat. Tabulu: “Christ’s Edict-

7 Draudžu izvietojumi Mazāzijas pilsētās ap 95.g. AD.

© United Church of God, an International Association

Raksturojums: Savā laikā viena no svarīgākajām Romas impērijas pilsētām. Spēcīga tirdzniecība. Daudzi elku dievietes Artemis pielūdzēji; tempļi vairākām elku dievībām. Apustuļu darbu grām. 19:23-35p. apraksta dumpi, kas izcēlās pilsētā un lielajā amfiteātrī, (kas vēl šodien redzams) pret apustuli Pāvilu un viņa līdzstrādniekiem. Pārcietusi vairākus kaņus, postījumus un citas pārmaiņas, pilsēta stipri samazinājusies līdz mūsdienu Selcukai.

Draudze Efesā dibināta šķietami ap 53AD, kad apustulis Pāvils savā trešajā misijas ceļojumā ir aizvadījis divus gadus Efesā, sludinot evaņģēliju sinagogā un citur. Skat. Ap.d.: 19:1-21.

Draudzes novērtējums 95AD Atklāsmes grāmatā: “..Es zinu tavus darbus un tavus pūliņus, un tavu izturību, un to, ka tu nespēj paciest ļaunos un pārbaudi tos, kas uzdodas par apustuļiem, bet nav tādi,...Tev ir pacietība, tu daudz esi cietis mana vārda dēļ un neesi paguris. Bet man pret tevi ir tas, ka tu esi atmetis savu pirmo mīlestību. Tad nu atceries, no kā tu esi atkritis, un nožēlo grēkus, un dari tos darbus, ko iesākumā bijī apņēmieš.” Atkl. gr.. 2:2-5p.

Norises, kuņas ietekmēja garīgo darbību: Savā laikā augoša un ietekmīga draudze. Apustuļa Pāvila ap 60AD uzrakstīta vēstule sniedza pamācības draudzei Efesā. Apustulis Jānis ieradās Efesā un esot tur darbojies kā draudzes vecajs. No Efesas izsūtīts uz Patmas salu, kur saņēmis Kristus vīziju un uzrakstījis Atklāsmes grāmatu. Pirmā īpaša vēstule 7 draudzēm nozīmēta apustuļa Jāņa paša draudzei Efesā. Imperatora Nerva laikā apustulis Jānis apžēlots un atlaists atpakaļ uz Efesu, kur esot turpinājis darbību draudzē un nodzīvojis līdz sava mūža beigām.

300AD gados kristietība te kļuvusi par galveno reliģiju un imperatora Teodosija I valdīšanas laikā (371-395 AD) tikusi iecelta par valsts reliģiju. 431AD (Bizantijas laikmetā) Efesā noturēts “Council of Ephesus” konsils (sinode) lielajā Sv. Marijas dievnāmā. Tika lemts par svarīgām teoloģiskām doktrīnām, kā Jēzus dievišķo piedzimšanu un mātes Marijas godināšanu. 565AD pabeigta Sv. Jāņa bazilikas celtne, kas atvieto senatnē uzbūvēto mazo

baznīcu šķietami apustuļa. Jāņa kapa vietā. Bazilikas drupas redzamas vēl mūsdienās.

Bizantijas laikmetā, Efesas garīgās vadības ietekmei pieaugot, dažādi bīskapi tika iesaistīti teoloģiskos konfliktos un varas politikā. Otomaņu laikmetā, turki iekaroja Efesu 1304-1305 gados, un līdz ar to kristiešu skaits samazinājās. 1700.g. sākumā pamazām atjaunojās pareizticīgo draudžu skaits, bet sekojot grieķu-turku karam, 1923.g. daudzi pareizticīgie tika evakuēti.

Draudze šodien: Selcukas pilsētā sanāk grupa protestantu kristiešu, kuři sastāv galvenokārt no musulmaņiem, kuři pārnākuši kristīgā ticībā. Ziņas par citu draudžu darbību, ja tādas pastāv Selcukā, līdz šim nav izdevies atrast.

Draudze Filadelfijā

Pilsēta dibināta 189BC. Dibinātājs – Ķēniņš Eumenes II no Pergamas, kuřš nosauca pilsētu Philadelphos, atzīmējot savstarpējo brālīgo mīlestību ar brāli Attalus II.

Vieta: Senās Hermus upes ielejā pie svarīga seno lielceļu krustojuma. Pilsēta celta ar nodomu izplatīt sengrieķu valodu un kultūru kaimiņu apgabalos. Šodien pilsēta saucas Alasehir un maz kas tajā palicis no vēsturiskajām Filadelfijas senvietām. Iedzīvotāji – ap 48,000 (2012.g.)

Raksturojums: Vietējā vulkāna darbības dēļ savā laikā ir notikušas biežas zemes vibrācijas un arī smaga zemes trīce. Aktīva tirdzniecība lielceļu krustcelēs. Auglīga zeme; sekmīga vīnkopība. Savā laikā saukta “mazā Atēna”- arhitektoniski skaisto ēku dēļ. Piekopa elkdievību, ieskaitot Saules dieva, vīnu dieva Dionysius, un Zeus pielūgsmi, un atbalstīja vairākus tempļus.

Visilgāk no visām Mazāzijas Bizantijas pilsētām nosargāja savu neatkarību, atvairot vairākus turku uzbrukumus. Cieta bargu sakāvi no Timura mongoļu karaspēka 1402.g. Pēc dažām desmitgadēm tika atkal iekļauta Otomaņu impērijā. Grieķu-turku karā 1922.g. tika nodedzinātas 70% Alasehir ēku.

Draudze Filadelfijā dibināta šķietami ap 50+/- AD. Navskaidrs, kā un kad šī draudze iesākās. Viena

iespēja – apustuļa Pāvila sludināšanas laikā, kad tas pavadīja divus gadus Efesā un apkārtnē, sludinot evaņģēliju.

Draudzes novērtējums 95AD Atklāsmes grāmatā: "...Es zinu tavus darbus, es atvēru tavā priekšā durvis ko neviens nevar aizslēgt. Spēka tev ir maz, bet manu mācību tu esi turējis un neesi noliedzis Manu vārdu. ... Tā kā tu esi ievērojis manu aicinājumu būt pacietīgam, es saudzēšu tevi pārbaudījuma laikā, kas nāks pār visu pasauli, lai pārbaudītu visus, kas dzīvo uz zemes." Atkl. gr. 3:8; 10p.

Norises kuŗas ietekmēja garīgo darbību: Sākumā nespēcīga, bet uzticīga Dievam. (Atklāsmes gr. 3:8p.). Vienpadsmit kristieši no Filadelfijas 156AD tikuši nogalināti ticības dēļ kopā ar Smirnas bīskapu Polikarpu. Kristīgo skaitam pieaugot izveidojās pareizticīgo draudzes. 11. gadsimtenī uzcelts liels sv. Jāņa (St. Jean) dievnams, no kā palikuši daži pīlāri un piemiņas zīme.

Sakarā ar bargiem Timura un Otomaņu iekarojumu laikiem kristiešu skaits samazinājies. 1700.g. sākumā pamazām atjaunojās pareizticīgo draudžu skaits, klāt pienākot turciski runājošām draudzēm. 1905.g. Filadelfijas pareizticīgo metropolē esot darbojušas 19 vairums turciski runājošas pareizticīgo draudzes ar 14,000 personam. Sekojot grieķu-turku kaŗam, 1923.g. daudzi pareizticīgie tika evakuēti.

Draudze šodien: Alasehir pilsētā pastāvot gan Romas katoļu diocēzes "titular see", gan Filadelfijas pareizticīgo metropole, arī kā "titular see". Tas nozīmē ka abu konfesiju kādreizējās sastāvdaļas vairs nedarbojas, bet pārstāvniecība notiek ar kāda bīskapa starpniecību, kas nozīmēts, bet atrodas citā vietā. Ziņas par citu konfesiju vai draudžu darbību, ja tādas pastāv Alasehir'ā līdz šim nav izdevies atrast.

Epilogs

Mazāzijai – mūsdienu Turcijai - bijis lemts izdzīvot visai sarežģītu vēsturi. Līdz ar to nav iespējams nākt pie galīgiem slēdzieniem par draudžu likteņiem, tos attiecinot uz Atklāsmes grāmatas īpašām vēstulēm 7 draudzēm pirm-kristiešu draudžu laikmetā. Mēģinot

sniegt atbildes "Kas notika pēc tam" nodaļā uzstādītiem 3 jautājumiem, vērā ņemot minēto daļējo informāciju varētu sacīt sekojošo:

1. Vai draudzes Efesā un Filadelfijā (jeb pārējās 5 draudzes) ieklausījās vēstuļu novērtējumos un izpildīja Jēzus Kristus rīkojumus? Atbilde: Grūti spriest. Varbūt Efezā, kur pēc izsūtījuma Patmas salā atgriezās un darbojās apustulis Jānis.

2: Vai minētās divas draudzes gadsimteņu gājumā pārdzīvoja visas krīzes un darbojas vēl pat šodien? Atbilde: Nē.

3: Vai Efesas un Filadelfijas pilsētas pastāv vēl šodien? Atbilde: Senajām Efesas un Filadelfijas pilsētām tika uzbūvētas pēcnācēju pilsētas: Selcuka netālu no senās Efezas drupām un Alasehira tieši virs Filadelfijas senpilsētas.

Mūsdienu Turcijā kristieši sastāda tikai ap 0.05% no iedzīvotājiem. Lielais vairums, ap 99%, ir musulmani. Lielākais skaits kristiešu, viņu draudzes un rinda dažādu konfesiju atrodas galvenokārt Istanbulā.

Papildus informācija - ieteikumi:

- Noskatīties vēsturiski, bībeliski, un mūsdieniski informatīvo You-tube video par Efesas pilsētu, kultūru un tā laika kristiešu dzīvi un ticības izaicinājumiem. Video ir sagatavojusi Our Daily Bread misija viņu Discovery sērijā ar nosaukumu: "Ephesus | The 7 Churches of Revelation." Discovery sērijā var arī noskatīties līdzīgas video par visām citām Atklāsmes grāmatas draudzēm. Saite: https://www.youtube.com/watch?v=JpJ-IWw5_Mc
- Izlasīt rakstu "What Happened to the Seven Churches of Revelation?" IMB (International Missions Board) 2018.g.1. jūnija raksts apseko visas 7 pilsētas kur atradās draudzes un īsumā apraksta to vēsturiskas gaitas kopā ar fotogrāfijām. Katrai no 7 pilsētām ir atliekas blakus vai tās ietilpst kādas mūsdienu pilsētas vai ciema teritorijā Turcijā. Saite: <https://www.imb.org/2018/06/01/what-happened-to-the-seven-churches-of-revelation/>

TIESA NĀK

Pārdomas valsts svētkos Psalmi 53:10, Mateja ev. 13:45-56

māc. Dr. Uldis Ukstiņš

Man vienmēr ir patikusi dzejnieka, skolotāja un diplomāta *J. R. Lowell* dzeja, ko ir citējis *T. G. Williams* savā dziesmā: *“Once for Every Man and Nation”* Latviski to ir tulkojis pazīstamais Amerikas latviešu baptistu apvienības diriģents un garīgo dziesmu komponists, nelaiķis Viktors Baštiks. Tā atrodama Amerikas latviešu baptistu 1972. gadā izdotajā Otrā draudžu dziesmu grāmatā. Domas, kas izteiktas šīs dziesmas pirmajā pantā, ir šādas:

*Cilvēkam, tāpat kā tautai, pienāk brīdis izšķirties -
Ceļš tam patiesības gaismā – Jeb vai maldu tumsā
ies. Drosmīgs lēmums likteņa stundā, saules rītu
ieizvanot. Izdevība nokavēta – verdzībā un naktī dzīs.
Beidzamais, ceturtais pants ir šāds: *Ļaunums kaut ir
slavas apvīts – Patiesībai lielāks spēks. Un kaut
krusts ir viņas daļa. Kamēr troni valda grēks. Tomēr
krusts šīs satricina. Pasauli tās pamatos. Dievs kas
visu redz un zina. Pats ir klāt tā likteņos.**

Mēs šogad atzīmējam Latvijas 104. neatkarības gadu un 32 gadus, kopš mūsu tauta 1990. gadā nokratīja Padomju savienības verdzības jūgu. Pirms brīvības atgūšanas toreiz pirms 32 gadiem Latvija atkal bija nonākusi pasaules vēstures kritiskos krustceļos. Šādi kritiski krustceļi bieži ir iezīmējuši cilvēces vēsturi pagātnē. Tādos vēstures krustceļos mēs atrodamies vēl šodien, gan pasaules mērogā, gan šeit, Savienotajās valstīs. Ir laiki, kad vēsture rit uz priekšu mierīgā, normālā gaitā. Tas nenozīmē ka tie ir bez grūtībām, bet tie nemaina kritiski virzienu, kuŗā cilvēce dodas. Bet pienāk brīži, kad mūsu izšķiršanās nosaka, kāda būs pasaule, kuŗā mēs dzīvosim nākošajos gadu desmitos. Mūsu rīcība nosacīs, vai pasaulē dominēs miers un taisnība cilvēku attiecībās, vai arī saglabāsies brutalitāte, netaisnība un meli.

Šāds kritisks vēstures krustceļš mūsu tautas dzīvē pienāca 1918. gada 18. novembrī. Nedaudz dienas iepriekš, 11. novembrī bija beidzies I Pasaules karš, kas prasīja miljoniem dzīvību: deviņi miljoni mira uz kara lauka un trīspadsmit miljoni civil- iedzīvotāju

Foto: ALBA YouTube Kanāls

gāja bojā izpostītajās pilsētās un laukos. No šīm kara drupām, kā fēnikss no uguns liesmām, iznira mūsu tauta, drošsirdīgi pieprasot savu patstāvību, savu neatkarību. Tajās dienās tika liktas ķīlā tautas dēlu dzīvības, lai Latvija dzīvotu. Latvju zēni upurēja savas dzīvības, lai varētu tikt nokratīts verdzības jūgs, kas uz Latviju bija gūlies gadsimtiem ilgi, lai tauta atkal varētu brīvi elpot Baltijas jūras dzidro gaisu, kā par to saka Viktors Baštiks savā kantātē *“Draudze“:.. Pēc gadsimtiem ilgas, tumšas verdzības ... Dievs svētīja Latviju, tai deva brīvību.”* Priekšā stāvēja nākotnes izšķiršanās, kas nosacīs, vai ceļš ies patiesības gaismā, jeb vai maldu tumsā.. Drosmīgs bija Latvijas valstsvīru lēmums - pasludināt brīvu un neatkarīgu Latviju, pret kuŗu nostājās Padomju savienība un Vācijas vara. Mūsu tautas brīvību nevēlējās atzīt arī Rietumi, kuŗiem bija apnicis karot. Drosmīgs lēmums likteņa stundā nesa brīvību mūsu tautai. Dievs svētīja Latviju! Kārļa Baumaņa dzeja, pārtapusi dziesmā: *Dievs svētī Latviju, 1920. gadā tika pieņemta kā tautas himna. Bez Dieva svētības mūsu tauta nebūtu iznākusi no Pirmā pasaules kara drupām kā brīva un neatkarīga valsts.*

Mēs dzīvojam pasaulē, kuŗā bieži vien ir grūti izprast: *“Kur ir Dievs?”* Kad mēs redzam ļaunumu un melus, kad redzam postu un netaisnību sev visapkārt, tad sirds prasa: *“Kur ir Dievs?”* Kad mēs vēršam skatus uz Ukrainu, kur Putina genocīds

attiecībā pret ukraiņu tautu liek nodrebēt sirdij, tad mēs prasām: “Kur ir Dievs?” Kad mēs lūkojamies uz Āfriku, kur šī kara rezultātā plosās šausmīgs bads, un zīdaiņi izskatā ‘*kauli un āda*’, mirst bada cietējas mātes rokās, tad mēs neziņā atkal izsaucamies: “Kur ir Dievs?”

Ukrainas tauta drosmīgi nostājas pret savu spēcīgo un netaisno austrumu ‘kaimiņu’ un cīņā gūst atzīstamus. Tāpat arī toreiz Pirmā Pasaules kara laikā mūsu mazā latviešu tauta nostājas pret lielajiem pret-spēkiem un guva brīvību, guva uzvaru. Dievs vienmēr nostājas patiesības un taisnības pusē, un Viņam vienmēr pieder uzvara! Beidzamā un paliekošā uzvara vienmēr piederēs tiem, kuŗi ir nostājušies Dieva pusē. Uzvara vienmēr piederēs tiem, kuŗi neļaus netaisnībai un meliem būt noteicējiem savā dzīvē. Kā tas izteikts *J. R. Lowell*’a dzejas vārdos, ļaunums šajā pasaulē tik bieži tiek slavas apvīts. Šodien bieži tronī valda grēks, kamēr patiesība un taisnība tiek piekaltas pie krusta. Bet beidzamais vārds pieder Dievam!

Ir neticami un nožēlojami, ka pat tādā brīvā zemē, kā Savienotās Valstis, ir ļaudis, kuŗi ‘apbrīno’ Putinu un viņa brutālo diktatorisko rīcību. Kāda tā ir traģēdija, ka nacisms atkal parādās šeit, ASV un ka antisemitisms atklāj savus ņirdzīgos vaibstus. Traģiski, ka ir tādi ļaudis, un pat valdībā, kuŗi spēj izteikties pozitīvi par Ādolfu Hitleru. Vēl traģiskāk ir tas, ka šādas runas netiek asi un kritiski noraidītas no ļaudīm, kuŗiem vajadzētu to zināt labāk! Mēs dzīvojam pasaulē, kur vēl šodien Krievijā ir ļaudis kuŗi ar nostalgiju lūkojas atpakaļ uz Staļinu un tā valdīšanu, apbrīno to kā cilvēku, kurš noslepkavoja miljardus. Šādas pasaules gaisotnē var likties: “Kur ir Dievs?” Jaunā Derība liecina, ka Dievs atrodams *ārpus* Jeruzālemes mūriem – piesists pie krusta un to izdarīja brutālie Romas valdības pārstāvji un nodevēji no jūdu tautas. *Patiesībai lielāks spēks un kaut krusts ir viņas daļa kamēr troni valda grēks, Tomēr krusts šis satricina pasauli tās pamatos, Dievs kas visu redz un zina, pats ir klāt tās likteņos!*

II.

Mēs kā kristieši ticam krustā sistam Glābējam, kurš pie krusta mira par taviem un maniem grēkiem

– kurš tapa kapā guldīts. Pie kapa durvīm nolika sardzē Romas kaŗavīrus, jo jūdu tautas vadība un Roma bijās, ka Jēzus mācekļi varētu izrakt Jēzus miesas, sakot, ka Viņš ir cēlies no nāves. Piesitot krustā Jēzu, Roma un jūdu vadība ticēja, ka uz visiem laikiem ir atbrīvojušies no šī nemiera cēlāja, atbrīvojušies no Jēzus, kuram sekoja laužu pulki. Bet pirmajā nedēļas dienā kaps ir tukšs! Pārdabīgā, spožā gaisma apžilbina sargus, un tie, bailēs drebēdami, bēg no kapa. Atskan vēsts Jēzus sekotājiem no debesu sūtņiem: “*Viņš nav šeit, Viņš ir augšāmcēlies!*” Šī vēsts: “Kristus ir augšāmcēlies!” pārveido pasauli un pārveido mūs!

Kristus augšāmcelšanās ir skaidra liecība ka Dievam pieder uzvara. Tā ir nepārprotama liecība ka patiesībai un taisnībai pieder uzvara. Tā ir uzvara kura pieder katram patiesam Jēzus Kristus māceklim. Šī uzvara parādās Kristus mācekļu, Viņa sekotāju, dzīvēs iekš tā, ka Kristus sekotāji nepārprotami un skaidri nostājas taisnības un patiesības pusē. Uz šo cilvēku lūpām nav melu, jo šie cilvēki rīkojas vienmēr taisni pret tuvāko. Tie mīl savu tuvāko kā sevi pašu; jā, tie pat gatavi mīlēt savu ienaidnieku. Kristietība pēc Kristus augšāmcelšanas iekaroja Romas impēriju, kad vēsts ar dzīvo Kristu pāršalca visu pasauli. Tās sekotāji ir Kristus liecinieki līdz pasaules galam, līdz laiku beigām.

Protams, no pirmkristiešu draudzes laikiem par nožēlu līdz pat mūsu dienām ir bijuši ļaudis, kuŗi nes Kristus vārdu, bet nav Viņa patiesie sekotāji. Mēs esam redzējuši šajā zemē ļaudis, kuŗi ar degošiem krustiem ir veicinājuši naidu un teroru pret melno rasi. *J.R. Lowell*’s, kuŗš sarakstījis iepriekš minēto dziesmu: *Once for Every Man and Nation*, stāvēja blakus prezidentam Abrahamam Linkolnam kad viņi nostājas pret dienvīdiem un verdzību. Šodien Krievijā, Krievu Pareizticīgo baznīca teicās stāvam zem krusta, bet nostājušies slepkavas Vladimira Putina pusē pret Ukrainas tautu.

Reiz pie Kristus nāca ļaudis, kuŗi uzrunāja Viņu, sacīdami: “Kungs! Kungs!” un stāstīdami par visiem tiem, kuŗus tie Viņa vārdā veikuši. Kristus uz tiem saka: “Eita prom no manis jūs ļauna darītāji! Es Jūs nekad neesmu pazinis.” Kristus ir augšāmcēlies!

Daudzi vēlas izlikties esam Viņa sekotāji, bet Kristus sekotāji ir tikai tie, kuŗi uz saviem pleciem paceļ krustu un staigā Viņa pēdās. To māca Viņš Pats, sakot, ka tas kas vēlas Viņam sekot, tam būs ņemt uz sevi krustu. Jeb kā dziedam: *“Kas par patiesību karo ceļš tam ved pār Golgātu.”*

Patiesības runātāji var zaudēt velēšanās, jo par patiesību nevar nobalsot. Patiesības runātāji tiek bieži nicināti un pat vajāti, tiek cietumā mesti. Tomēr patiesības dēļ ir daudzi gatavi likt pat savu dzīvību ķīlā, kā to darīja mūsu tautas dēli un meitas to 50 gadu laikā, kad Padomju savienība pārvaldīja mūsu zemi. Patiesības runātāji tika spīdzināti Padomu Latvijā un pat nogalināti, kā tas šodien atkal notiek Ukrainā. Tur Putins un viņa pakalpiņi atkārtoti melo un noliedz patiesības vārdu. Tomēr patiesība un taisnība galu galā būs uzvarētājas, jo Dievs ir viņu pusē. Jēzus Kristus ir Ceļš, Patiesība un Dzīvība, dodot spēku un drosmi saviem sekotājiem.

III.

Rakstu vietā no evaņģēlijiem, kuŗa paredzēta šī gada 18. novembrim, Jēzus runā par tīklu, kas tiek izmests jūrā. Tajā tiek savāktas visādas zivis. Lasām: *“Un kad tīkls bija pilns, tad viņi to izvilka malā, nosēdās un labās salasīja traukos bet sapuvušās izmeta laukā.”* (Mateja ev. 13:48) Jēzus par notikušo saka: *“Tā tas būs pasaules pastarā galā; eņģeļi izies un atšķirs ļaunos no taisnajiem un metīs degošā ceplī. Tur būs kaušana un zobu trīcēšana.”* (Mateja ev. 13:49-50) Tiesa nāk! Laika beigās notiks šķirošana, tāpat kā šajā Jēzus līdzībā tiek šķirotas labās zivis no sapuvušām zivīm. Citā Jēzus līdzībā par pēdējo tiesu tiek šķirotas avis no āžiem. Tā apustulis Pāvils raksta: *“Jo mums visiem jāparādās Kristus soģa krēsla priekšā, lai ikviens saņemtu algu par to ko miesā esam darījuši; labu, vai ļaunu.”* (Pāvila 2, vēst. Korintiešiem 5:10) Par savu dzīvi katram cilvēkam būs Kristum jāatbild; izbēgt no Dieva tiesas sprieduma, kā rakstīts Pāvila vēstulē, nevienam nebūs iespējams. Psalmists saka ka: *“Debesis pauž Dieva taisnīgumu, jo Dievs pats ir Tiesnesis.”* (Psalmi 50:6) Psalmists liecina, ka iznīcinātāja uguns iet Tam Kungam pa priekšu un izdedzina visas nezāles - iznīcina visu ļauno. Nav tā,

kā kāds ciniķis reiz teicis: *“Dievs piedos, tas ir Viņa darbs!”* Jā, Dievs piedod tiem, kas savus grēkus nožēlodami staigā šauru ceļu uz Tēvmājām.

Tiesa nāk! Katram cilvēkam, lai kas tas būtu bijis zemes virsū, būs jāatbild par saviem darbiem. Tev un man, ikvienam, kuŗš šodien dzīvo un reiz dzīvojis būs par sevi jāatbild, no sētnieka, līdz prezidentam. Katram būs par sevi jāatbild ķēniņu Ķēniņam un kungu Kungam, par to ko miesā būdami mēs esam darījuši. Šī liecība ir negrozāma daļa no mūsu kristīgās ticības. Reti mēs domājam par šo patiesību, bet tā ir mūsu kristīgās ticības pamatos. Sevišķi mums nepatīk domāt par to ka mūsu darbi varētu būt tādi, kuŗi Dievam nav patīkami.

Cik traģiski un dīvaini, ka Krievijas drošības koncila vadītājs, bijušais prezidents, šī gada rudenī, lietojot apokaliptisku valodu, sacīja, ka Krievijas cīņa pret Ukrainu ir svēts karš un Maskava sūtīs visus savus ienaidniekus uz mūžīgu uguni *Gehenn’ā*. Bet patiesība ir taisni pretējā, mūžīgā uguns *Gehenn’ā* pieder tiem, kuŗi ir uzbrukuši Ukrainai un izposta tās zemi un spīdzina kaŗavīrus un civiliedzīvotājus. Tiesa nāk, un tie, kuŗi pagriezuši muguru Dievam, saņems pelnīto sodu, kaut viņi melīgi izliekas stāvot taisnības un patiesības pusē.

Amerikas Latviešu Baptistu Apvienības pirmajā Dziesmu grāmatā draudzēm, kas izdota 1954.gadā, ir dziesma par Kristus Otro atnākšanu: *“ Zemišķā dzīve kad nobeigsies..”*

Zemišķa dzīve kad nobeigsies,
Jordānas krastiem tu tuvosies,
Pāri uz mūžību lūkosies
Sirds ak kā tad būs?

Tevi pie troņa tad aicinās,
Atvērtas taps tur gāmatas,
Dienas ik visas kur rakstītas,
Sirds ak kā tad būs?

Mūžīga laime, vai mūžīgs sods,
Atstums, vai piešķirts mūžīgs gods.
Daudziem tiks dzīvības vaiņags dots.
Sirds ak kā tad būs?

Latvijas karogs pie Daugavas upes. Otrā upes pusē Vecrīga

Foto: Projekts „Latvijas Karogs”

Tiesa nāk! Nāk diena kad notiks mūžīgā šķirošanā. Visi mūsu darbi, vārdi un visas mūsu domas ir Dieva ‘datora bāzē’. No cilvēkiem un pasaules mēs varam daudz ko slēpt, bet Dieva troņa priekšā viss taps skaidri redzams un zināms. Vai mēs esam nostājušies Jēzus Kristus pusē un staigājuši Viņa pēdās, to atklās pēdējā tiesa. Vai mūsu dzīvi ir veidojušas, savtīgas un patmīlīgas intereses, dziļšānās pēc varas un pārticības, to skaidri atklās beidzamā tiesa. Jēzus saka ļaudīm, kuŗi tiesas dienā atrodas pie debesu vārtiem, ka viņu ieeja debesīs atkarīga no tā, ko tie ir darījuši vienam no vismazākajiem saviem līdzcilvēkiem; vai viņi ir paēdinājuši izsalkušo, apģērbuši kailo, apmeklējuši slimo – rūpējušies par atraidīti un bāreni, par svešinieku un nabago un vājo. Nav pārspīlējums sacīt, ka - viss kas notiek pasaulē, notiek Latvijā un šai zemē, šeit ASV, saistās ar šo vienkāršo Kristus līdzību. Tautu un indivīdu rīcība atklāj, kā pusē tie nostājušies. Viņu rīcība atklāj vai indivīdi, vai tauta, savtīgi dzenas tikai, lai vairotu savu varu un bagātību, jeb domā par to, kā palīdzēt un kalpot visai tautai un veicināt katra pilsoņa labklājību. Jēzus Kristus mācīja Savus sekotājus darīt to, ko Viņš darīja; paēdināt izsalkušos, dziedināt slimos, aizstāvēt svešiniekus (imigrantus,) vājos un nabagos.

Viņš liecina par Dievu, kuŗš mīl pasauli; no kuŗa mīlestības loka nav izslēgts neviens: neviena rase, neviena tauta, vai etniskā grupa. Pasaulē, kuŗā indivīdi un tautas bieži dzenas tikai pēc slavas, varas un bagātības, Kungu kungs un ķēniņu Ķēniņš noliek savu dzīvību mīlot katru cilvēku, lai cik mazs un nabags tas būtu. Viņš liecina mums, ka mūsu mūžība ir atkarīga no tā, vai mēs sekojam Viņa priekšzīmei.

bMēs šodien atkal atrodamies vēstures krustceļos, kā atradās mūsu tauta 1918. gadā, un vēlreiz atkal 1990. gadā. Kas gūs uzvaru šajās kritiskajās dienās un mēnešos Ukrainā un visā plašajā pasaulē? Tas nav zināms! Patmīlība un savtība noteic tik daudzu indivīdu un valstu rīcību. Atkal mums jāieklausās *J. R. Lowell* dziesmas vārdos: “*Kas par patiesību karo, ceļš tam ved pār Golgātu.*” Bieži patiesības cīnītāju daļa ir krusts, kā to šodien piedzīvo daudzi Ukrainas karavīri un pilsoņi. Bet Dievs kas visu redz un zina, ir klāt viņu likteņos. Viņiem pie mūžīgās tiesas pavērsies debesu vārti. Tiesa nāk! Kuŗā pusē stāvam mēs, un kur stāv šodien mūsu Latvju tauta? Nostāsimies drošsirdīgi un nešaubīgi Dieva Dēla, krustā sistā, Jēzus Kristus pusē. Stāvēsim vienmēr par patiesību un taisnību, tad uzvara būs mūsu!

ES TEV PATEICOS!

māc. Dr. Pauls Barbins

Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķi radīts,
Brīnišķi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina.
(Ps. 139:14)

Parasti, kad mēģinu izteikt pateicību, es koncentrējos ieverot visas Dieva dāvas svētības un piedzīvojumus, kā arī svētīgus dzīves notikumus. Kad ievēroju ko skaistu, vai piedzīvoju ko nozīmīgu, es iespaidīgi atgādinu sev, lai izsaku pateicību. Jeb kad priecājos par labi padarīto vai sasniegto mērķi, tad saprotu, ka ir labi arī pateikties. Vai kad saņemu labas ziņas vai dzirdu par cita sajūsmu un prieku, tad gribas izteikt pateicību par visu to labo, kas ir piedzīvojams pasaulē

Citos dzīves posmos ir noteikti vieglāk ievērot to labumu un skaistumu par to pateikties. Ir dzīves momenti, kad visu to, par ko būtu jāpateicas, ir viegli ieraudzīt, un izteiktā pateicība plūst ļoti viegli un vienkārši.

Bet citos dzīves brīžos ir daudz grūtāk izteikt pateicību, jo ir grūti ievērot, par ko būtu jāpateicas. Varbūt ka Jums, tāpat kā man, šis vēsturiskais laikmets rada tādus apstākļus, lai brīvi varētu skanēt pateicības vārdi.

Ik dienas nākas dzirdēt par notikumiem un apstākļiem visā pasaulē, kuŗi izraisa jautājumus par to, kas ir labs, taisns un svēts. Citās pasaules malās ir kaŗi un bads. Vēl citās vietās valda naidis. Varbūt mūsu paša dzīves stūrītī ir rūpes par veselību, vai finansēm, vai par salauztām attiecībām. Reizēm izliekas, ka nebūtu nekā tāda, par ko jāpateicas. Un ja ir grūti saskatīt to, par ko ir vērts pateikties, tad nebūs arī iespējams izteikt pateicību.

Vēl arī pie visa tā, pasaules kultūrā ir ienākusi tāda izpratne, ka katrs indivīds pats ir atbildīgs, cik svētīga veidojas viņa dzīve. Un ja neieraugām, par ko pateikties, vai vispār neesam pateicīgi, tad paši pie tā esam vainīgi. Tadēļ, nevērtējam mūsu citus, un nevērtējam sevi pašu. Ja mūsu dzīves ir grūti atrast par ko pateikties tad vainojam sevi pašu jo nēesam pelnījusi kādu svētību vai Dieva dāvanu jo nēesam pietiekoši svetīgi vai

Māc. Paula Barbina ģimene: māc. Laura Barbina, meita Amelia, Lauras māte Donna, meita Anna, Paula māte Maruta, meitas Sofia un Gabriella
Foto: Autors

ticīgi. Vēl nopietnāk, mēs ļaujām sev iestāstīt ka neesam Dieva miļotie.

* * *

Kristus evaņģēlija sludinātā vēsts ir pilnīgi pretēja. Jēzus Kristus sludina, ka katrs no mums ir vērtīgs Dievam un katrs ir Dieva miļotais. Šī ir tā vēsts, kuŗu pasludina no Dieva iemiesotais Jēzus Kristus, ko gatavojamies saņemt Adventa laikā.

Pats Dievs ir izvēlējis iemiesoties Jēzū Kristū. Kāds teologs ir izteicies, ka Dieva izvēle iemiesoties Cilvēkā ir viens no nozīmīgākajiem komplimentiem, kāds jebkad izteikts cilvēkam. Padomāsim, ko tas nozīmē, ka Dievs Pats ir izvēlējas kļūt kā viens no mums, ienākot visā mūsu cilvēciskajā būtībā.

Šī dievišķīgā iemiesošanas ne tikai māca mums daudz par mūsu Dievu, bet arī atgādina par mūsu pašu vērtību Dieva acīs.

Tā kā Dievs izvēlējās iemiesot Sevi Cilvēkā Jēzū Kristū, tad mums ir par ko pateikties ikkatru brīdi. Jo Dievs katram no mums pasludina "Tu esi brīnišķi radīts!" Par to varam būt pateicīgi, jo - kā Psalmists atgādina, "Brīnišķi ir Dieva darbi."

Lūgšim, lai ikkatra dvēsele būtu atvērta Labajai vēstij, ka esam brīnišķi Dieva radīti, lai par to varam būt pateicīgi.

KAD BĒRNS IZMAINA VISU

Jesajas 9:1-5

māc. Edgars Mažis

„Tauta, kas staigāja tumsā, redzēs varenu gaismu tumsības zemes mītniekiem atspīdēs gaisma! 2 To tautu tu vairosi, darīsi lielu prieku, tie priecāsies tavā priekšā, kā mēdz priecāties par ražu, kā gaviļē, dalot laupījumu! To jūgu, ko tā nes, un nūju, kas tai uz pleciem, spieķi, kas rokā apspiedējiem, – tu satrieksi kā Midjāna dienās! Visi tie zābaki, kas kaujā mīdās, un drānas, kas asinīs novārtītas, sadegs par barību ugunij! Jo bērns mums ir dzimis, mums ir dots dēls, vara uz viņa pleciem, un viņu sauks vārdā – Brīnišķais padomdevējs, Varonis Dievs, Mūžīgais tēvs, Miera princis.” - Jesajas 9:1-5 (2012.g. tulk.)

Foto: Autors

Bērna piedzimšana ienes lielas pārmaiņas ģimenē. Gan labas, gan ne tik labas. Kad bērns piedzimst, nekas vairs nav tā, kā bija līdz šim. Vairumā gadījumu vecāki pielāgojas jaunajai situācijai. Bet ir laulības, kuras pēc bērna piedzimšanas sāk sabrukt... Varbūt, ka šķiršanās pazīmes bija jau pirms tam. Kad es piedzimu, mani vecāki fiziski bija tālu viens no otra, jo tētis bija armijā tālajā Azerbaidžānā. Vēlāk viņš varēja mani ieraudzīt un kopā ar mammu audzināt. Bērns. Gaidīts un citreiz negaidīts. Plānots un neplānots. Par Jēzu pravietis Jesaja runāja turpat 700 gadus agrāk, tikai nojaušot to izmaiņu, ko šis Bērns atnesīs pasaulei. Bērns, kuŗam tiek doti tādi raksturojumi kā nevienam citam:

**Vara uz viņa pleciem, un viņu sauks vārdā –
Brīnišķais padomdevējs,
Varonis Dievs,
Mūžīgais tēvs,
Miera princis.**

Bērns, kuŗš toreiz piedzima Betlēmē, un ko gudrie vīri pielūdza kā Ķēniņu. Bērns, kuŗš šodien ir pieaudzis un liels. Ir grūti iedomāties, ka šis Bērns līdz 30 gadu vecumam cilvēku acīs nebija nekas vairāk kā Marijas un Jāzepa dēls, namdaris, kuŗš ēvelēja dēļus, taisīja galdus un solus. Bērns, kuŗā bija un ir visa Dieva pilnība. Par katru no Viņa vārdiem varētu pateikt svētrunu. Brīnišķīgs Padomdevējs. Cik ļoti mums šajā laikā vajadzīgs atbalsts un padoms! Jēzus ir ne tikai labākais

Padomdevējs, bet Viņš iedvesmo tik daudz padomdevēju, kuri ir šajā pasaulē. Varonis Dievs. Es varu paļauties un uzticēties Viņam. Man nav jābaidās no sātana uzbrukumiem. Mūžīgais Tēvs. Viņš apžēlojas par tiem, kas Viņu bīstas. Viņš zina, kāds es esmu, kāds esi tu. Miera princis. Es tik bieži nezinu, kas man vajadzīgs, lai manī būtu miers. Manu nemieru Viņš paņem projām. Viņam visa vara dota. Un man nav jābaidās no varām, kas varētu mani vajāt manas ticības dēļ. Bet ko gan šis Bērns var palīdzēt tad, ja neesmu Viņu atradis? Kur man Viņu meklēt un atrast? Ko man darīt, ja es ar prātu ticu, ka Jēzus bija, bet varbūt tikai cilvēks, nekas vairāk? Kā lai Viņu piedzīvo?

Tie ir jautājumi, kuri skan no tumsas. Tumsa, kas ir dabā, drīz kļūs mazāka, bet tumsa, kas ir cilvēka sirdī, tikai sabiezē arvien vairāk. Un tad, kad šķiet, ka tumšāks vairs nevar būt, nāk Dievs un caur pravieti saka:

Tauta, kas staigāja tumsā, redzēs varenu gaismu, tumsības zemes mītniekiem atspīdēs gaisma! (1.p.)
Jēzus nākšana tiek salīdzināta ar gaismu. Vēlāk Viņš pats teiks:

Es esmu gaisma un esmu nācis pasaulē, lai neviens,

kas tic man, nepaliktu tumsā. (Jāņa ev 12, 46)

Tad, kad tu ļauj Kristum sevi apspīdēt, tad notiek kaut kas neapprakstāmi skaists un brīnumains.

1.Liels prieks

To tautu tu vairosi, darīsi lielu prieku, tie priecāsies tavā priekšā,

kā mēdz priecāties par ražu, kā gaviļē, dalot laupījumu! (2.p.)

Ir cilvēki, kuŗi saka: šajā laikā jau nu gan nevar priecāties. Ir karš Ukrainā, cilvēki tiek nogalināti, pilsētas iznīcinātas. Bet Jēzus nāk ar prieku, kas pārsniedz mūsu cilvēciskos priekšstatus. Tas ir prieks, kas nāk no Dieva. Viņš šo prieku dod. Es zinu, ka man vajag iemeslu, lai priecātos. Vai nu tas ir kāds notikums, vai cilvēks, vai dāvana. Bet Jēzus prieks var ienākt vislielākajās bēdās un skumjās. Jo Viņš nāk tieši pie tevis un manis. Un es esmu tik ļoti pateicīgs Viņam, ka Viņš nekad nerīkojas šabloniski. Viņš nāk pie katra cilvēka personiski, ņemot vērā raksturu, dzīves situāciju, jā pat mūsu katra bailes no Viņa. Tieši tāpēc mēs saņemam Viņa prieku tik dažādos veidos un gandrīz nekad vienādi. Un pats svarīgākais, tas ir prieks, kas nevis mani aizved sevis pielūgsmē, kad es priecājos, cik labs es esmu, bet tas ļauj man ieraudzīt Dievu. Es varu priecāties Viņa priekšā. Kā mazs bērns, kas nedomā, kā tas izskatīsies no malas. Prieks, kuru atnes Jēzus. Jo Viņa gaisma atspīd manā tumsā. Ja es uzlūkoju savu grēcīgo dabu, man nav iemesla priecāties, bet ja es ieraugu, kā Kristus mani pārveido, kā mainās mana domāšana un izpratne par dzīvi, tad es varu dzīvot šajā priekā. Liels prieks, kuŗu eņģelis toreiz pasludināja visiem cilvēkiem. Tu neesi izņēmums, jo šis īpašais Bērns izmaina pilnīgi visu tavā dzīvē. Bet prieks ir arī tad, kad kaut kas ir noticis.

2. Izbeidz karu

To jūgu, ko tā nes, un nūju, kas tai uz pleciem, spieķi, kas rokā apspiedējiem, – tu satrieksi kā Midjāna dienās!

Visi tie zābaki, kas kaujā mīdās, un drānas, kas asinīs novārtītas,

sadegs par barību ugunij! (3.-4.pp.)

Bērns, kas atnes mieru. Miera Princis. Tā ir brīvība, kad vairs nav jākaŗo, jācīnās, jāmēģina

pierādīt sava taisnība. Jēzus atbrīvo mani no kaŗošanas. Ja padomā, cik bieži mums iznāk cīnīties pret savējiem, svešajiem, jā arī cittautiešiem. Šodien ir cilvēki, kas cīnās par savu taisnību, kad šķiet, ka visi citi runā muļķības, es vienīgais zinu, kā tās lietas patiesībā ir. Cik bieži atrodam sevi apspiestībā un atkarībā no citu viedokļa, no citu uztveres! Vienmēr būs tie, kas gribēs valdīt un tie, kas tiks apspiesti. Jā, fizisks kaŗš pasaulē, Ukrainā, bet arī kaŗš, kas laiku pa laikam notiek starp vīru un sievu, vecākiem un bērniem, darba kolēģiem, deputātiem, ministriem. Nereti mēs tik ļoti nogurstam no šī kaŗa, ka no sirds vēlamies, lai būtu miers, lai nevajadzētu tik ļoti cīnīties. Bet mums pašiem tas ir gandrīz neiespējami. Vajadzīga Bērna palīdzība. Jēzus, kuŗš atnes mieru ikviena cilvēka sirdij. Jēzus, kuŗš manas kaŗa drēbes un apavus sadedzina, jo Viņš aptur jebkuru cīņu pret otru cilvēku. Un nav nekā sāpīgāka kā redzēt un piedzīvot, kā cilvēki cīnās viens pret otru. Kādam kaŗam ir jābeidzas šovakar tavā un manā dzīvē? Varbūt, ka tas ir bijis gadu desmitiem gaŗš un mokošs kaŗš, tu esi izsvītrojis kādus savus tuviniekus no savas atmiņas, kaut arī viņi ir dzīvi un tepat blakus. Jēzus zina tavas cīņas, un Viņš var dot tev spēku izlīgt, piezvanīt, satikties.

Jo bērns mums ir dzimis

Mums, arī tev un man. Ikvienam. Un tas ir tik forši, ka neviens nav izslēgts, neviens nav palicis ārā. Tev ir piedzimis Dēls, Glābējs, kas izmaina pilnīgi visu Tavā dzīvē. Un, ja Jēzum ir ļauts ienākt un valdīt, ienākt un dot padomus, nest mieru un žēlastību, tad tu vari tikt pārveidots.

Kas tad man un tev ir jādara?

Nāc pie Jēzus. Varbūt pārāk ilgi esi pretojies. Gadiem dzīvojis sevis radītajā tumsā, bet nu Kristus gaisma tevi apspīd. Viņš ir tev tieši blakus. Tavā istabā, dzīvoklī, mājā, varbūt slimnīcā vai cietumā. Tepat Latvijā un tur, kur tu esi šajā pasaulē. Nožēlo savus grēkus un ļauj, lai Kristus piedod! Un tad mūsu dzīvē ienāk liels prieks un miers, jo kaŗš ir beidzies. Nav vairs ne ieroču, ne ekipējuma, ne arī iemesla kaŗošanai, jo Miera Princis visu ir izdarījis.

PIE SILĪTES

māc. Dr. Uldis Ukstiņš, Inta Augstroze, Pēteris Aļle, Benita Ukstiņa, Ralfs Augstroze

Foto: Gerd Altmann on Pixabay

Pirms 2000. gadiem, mazā ciematā, vārdā Betlēme, kas atrodas kādas piecas jūdzes dienvidos no Jeruzālemes, dzima bērniņš kuram viņa vecāki deva vārdu Jozuma, kas nozīmē: “Dievs, glāb!” Mēs viņu pazīstam pēc Viņa vārda grieķu valodā - Jēzus. Viņš dzima visprimitīvākos apstākļos, lopu kūtiņā, un Viņa šūpulis bija silīte.

Pie Viņa piedzimšanas ap silīti redzam viņa tēvu Jāzepu un viņa māti Mariju. Pēkšņi kūtiņā ierodas arī gani no netāliem laukiem Betlēmes kalnos. Viņi no eņģeļiem bija dzirdējuši par šī bērniņa piedzimšanu. Arī šie Dieva sūtņi, eņģeļi, bija šajā kūtiņā, kaut tai brīdī neredzami cilvēku fiziskām acīm.

No tālienes ierodas trīs ķēniņi, trīs austrumzemju gudrie. Tie liecina, ka ir no Dieva sūtīti, lai sekotu zvaigznei, kas atspīdējusi pie Jēzus

dzimšanas. Tie ir nākuši, lai pielūgtu jaunpiedzimušo ķēniņu.

Šeit atrodiēt īsas pārdomas no ALBA draudžu locekļiem par Jāzepu, Mariju, ganiem, eņģeļiem un trīs gudriem vīriem. Lai tas Kungs tās svēti pie jūsu sirdīm!

Jāzeps

Jāzeps atrodas savā galdniecības darbnīcā Nācāretē un, pacēlis acis, ierauga savu dēlu Jozu (Jēzu) strādājot pie otra galda, lai darinātu vēršu jūgu vienam no viņu bagātākajiem kaimiņiem. Jēzus savā sludināšanas laikā, varbūt atminoties darbu tēva galdniecībā, sacīja: “*Mans jūgs ir patīkams un mana nasta viegla.*” (Mateja ev. 11:30) Patīkams jūgs bija tāds, kurš viegli pieklāvās un nenospieda un nerīvēja vēršu plecus, uz kuriem tas bija uzlikt.

Sacīdams, ka Viņa jūgs ir patīkams, Jēzus pateica, ka darbs Viņa vīna kalnā ir patīkams darbs Viņa sekotājiem.

Redzot Jozu strādājam, Jāzepam nāca prātā pagātnes ainavas. Viņš atminējās to dienu, kad

Māc. Dr. U. Ukstiņš

Foto: ALBA YouTube kanāls

Jozua piedzima Betlēmes kūtiņā, kas bija vienīgā vieta, kur viņš un Marija varēja atrast, lai sagaidītu jaunpiedzimušo. Betlēme bija pieblīveta ar ļaudīm, kuri bija saņēmuši pavēli no Romas ķeizara Augusta piedalīties tautas skaitīšanā un doties uz savu dzimto pilsētu.

Kad bērniņš bija piedzimis, tad negaidot kūtiņā ierodas gani no netāliem laukiem, liecinot, ka viņiem parādījušies eņģeļi. Gani saka, ka eņģeļi viņus uz šejieni sūtījuši ar vēsti, ka šeit dzimst sengaidītais jūdu tautas Mesija.

Jāzeps atminas, ka jau pirms Jēzus piedzimšanas eņģelis viņam parādījies, liecinot, ka bērniņš, kurš dzims viņa saderinātai Marijai, ir brīnums, ir no Svētā Gara. Šo bērniņu būs nosaukt Jozuma, kas nozīmē: "Dievs, glāb!" Šī bērniņa piedzimšana piepilda pravieša Jesajas vārdus par Emanuēla nākšanu, kurš ir: "Dievs ar mums."

Uzlūkojot Jozu strādājam, Jāzeps atminas, ka pirms nedaudz gadiem viņš, Marija un Jozumā devās uz Jeruzālemi, uz Pashas svētkiem. Kad tie devās no svētkiem atpakaļ uz savām mājām Nācāretē, tie atjēdzās, ka Jozum nav ar viņiem. Pēc ilgas meklēšanas tie atrada Viņu templī, sarunājoties ar priesteriem un rakstu mācītājiem. Kad Marija

Jozumam pārmeta, ka Viņš to ar Jāzepu ir sāpinājis, Jozuma atbildēja: "Vai jūs nezināt, ka man jādabojas Sava Tēva lietās?"

Jāzeps apzinās, ka šis jauneklis, kurš strādā šeit galdniecībā, Nācāretē, kopā ar viņu, ilgi šeit nepaliks. Viņa Tēvs ir Dievs. Viņam ir jādabojas Sava Tēva lietās, lai nestu pestīšanas vēsti jūdu tautai un visai pasaulei. Lūkojoties uz Jēzu, kas pie galdniecības galda nodarbojas ap vēršu jūgu, viņš kļūst skumīgs, ka Jozu ilgi vairs šeit neredzēs. Bet sirdi pilda arī prieks un lepnums par to, ka Dievs Viņu izredzējis, lai Tas rūpētos par Jēzu viņa bērnības un jaunības gados, līdz Viņš uzsāks savu patieso darbu.

Pēc notikumiem Pashas svētkos Jeruzālemē evaņģēliji vairs neko par Jāzepu nesaka. Komentētāji domā, ka viņš ir miris, pirms Jēzus uzsāka Savu sludināšanas darbu. Tā Jāzepam nebija dots redzēt Jēzu sludinām, piedzīvot Viņa krusta nāvi un augšāmcelšanos. Viņam nebija iespējas tapt Kristus sekotājam, kā viņa dzīves biedrei Marijai.

Mācītājs Dr. Uldis Ukstiņš

Marija

Kā Viņa māte, Marija ieņem svarīgu vietu Jēzus dzīvē. Toreiz Betlēmē, naktī, kad Pestītājs piedzima, Marija ir klāt, kad debespulku draudze teic vārdus, kas nav apklusuši, bet skan joprojām visiem ļaudīm, visās valodās: "Gods Dievam augstībā, miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts."

Dievs ir tik liels un varens, ka mēs - cilvēki, Viņa radījumi, nespējam Viņa godu ne pavairot, ne pamazināt. Bet Dieva godināšana ceļ un svētī mūs pašus. Mēs paši ar to iegūstam kaut ko lielu un vērtu.

Tāpat debespulku vēstījums ir reizē solījums, ka tur, kur dod godu Dievam, ir miers un labs prāts. Miers sirdī un domās, miers mājās un sadzīvē, miers visā pasaulē - ir dārgas, par naudu nenopērkamas vērtības, kas nāk no Dieva tiem, kas Viņu tur godā.

Tāpat labs prāts katram pašam sevī un labprātība sadzīvē ir tur, kur Dievu godina. Bezdievjiem nav

Inga Augstroze Foto: Kārlis Augstroze †

miera, tāpat viņiem nav labprātības. Dosim godu Dievam savās sirdīs un visā dzīvē, lai miers un labs prāts nāk mums kā Viņa svētība.

Inta
Augstroze

Gani

“Un gani bija ap to pašu vietu laukā, tie, nomodā būdami, sargāja naktī savus lopus, un Tā Kunga eņģelis pie tiem piestājās, un Tā Kunga spožums tos apspīdēja, un tie bijās ļoti. Bet eņģelis uz tiem sacīja: ‘Nebīstieties, jo redzi, Es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs. Un to ņemieties par zīmi: jūs atradīsiet bērnu autos ietītu un silē gulošu.’ Un piepeši tur pie eņģeļa bija debespulku draudze; tie slavēja Dievu un sacīja: ‘Gods Dievam augstībā, un miers virs zemes, un cilvēkiem labs prāts.’ Un, kad nu eņģeļi no tiem bija aizgājuši uz debesīm, tad gani runāja savā starpā: ‘Ejam tad nu uz Bētlemi raudzīt, kas noticis, ko Tas Kungs mums licis paziņot.’ Un tie steigdamies nāca un atrada gan Mariju, gan Jāzepu un bērniņu, silē gulošu. Bet, to redzējuši, tie izpauda to, kas tiem bija sacīts par šo bērnu. Un visi, kas to dzirdēja, izbrīnījās par vārdiem, ko gani tiem bija sacījuši. Bet Marija visus vārdus paturēja prātā, tos pārdomādama savā sirdī. Un gani griezās uz mājām, godāja un teica Dievu par visu, ko tie bija dzirdējuši un redzējuši, tā kā tas tiem bija sludināts.”
Lūkas ev. 2:8-20

Vēsturnieki kas ir studējuši Bībeles laikmeta kultūru, apliecina, ka Jēzus dzimšanas laikā ļaudis uzskatīja ganus kā daļu no tā laika sabiedrības zemākiem slāņiem. Šis ir spilgts pretstats tam, kā mēs to bieži redzam Ziemsvētku skatu kartiņās un

cita veida ilustrācijās. Ganu darbs bija grūts. Viņiem bija jābūt ārā visādos laika apstākļos un jābūt gataviem aizstāvēt ganāmpulkus no plēsīgiem zvēriem. Viņiem arī bija jābūt gataviem atrast labas ganības saviem ganāmpulkiem un gādāt par ievainotām avīm.

Jēzus Kristus sevi apraksta kā Labo Ganu “*ES ESMU labais gans; Es pazīstu Savas avis, un Manas avis Mani pazīst.*” – Jāņa ev. 10:14. Jēzus bija citādāks Gans – Viņš gāja krusta nāvē lai ikviens, kas Viņam tic, – lai Viņa ganāmpulks – dabūtu mūžīgo dzīvību.

Gani bija tie, pie kuriem Dievs sūtīja Savu eņģeli, lai tas pasludinātu lielu prieku. Eņģelis apliecināja, ka šis prieks ir par to, ka Pestītājs ir dzimis un ka Viņš ir apsolītais Mesija, Glābējs. Gani arī bija

Pēteris Aļļe Foto: ALBA YouTube Kanāls

aculiecinieki debespulku draudzei, kas slavēja Dievu! Dieva sūtītais eņģelis pasludināja šo labo vēsti par Jēzu Kristu izredzētiem ganiem, vienkāršiem cilvēkiem. Tas mums rāda, ka Jēzus

Kristus ir nācis, lai pestītu visus ļaudis – no visām tautām, valodām un no visiem sabiedrības slāņiem. “*Tas ir patiesss un pilnā mērā atzīstams vārds, ka Kristus Jēzus ir nācis pasaulē izglābt grēciniekus.*” – 1. Tim 1:15.

Pēc tam, kad eņģeļi bija aizgājuši, gani pārrunāja to, kas noticis, un tie nolēma iet uz Betlēmi, lai darītu to, ko Tas Kungs bija licis viņiem paziņot. Arī mums ir aicinājums iet, un vēstīt citiem labo vēsti par Jēzu Kristu. Mēs esam aicināti būt kā gaismas tumšā pasaulē. Gani nevilcinājās – viņi steigās darīt to, ko Tas Kungs bija viņiem pavēlējis.

Gani nokļuva pie Jāzepa un Marijas un Jēzus

bērniņa un izpauda visu to, kas viņiem bija teikts, un pēc tam viņi atgriezās uz mājām. Viņi teica un slavēja Dievu par visu, ko viņi bija dzirdējuši un redzējuši.

Ganu reakcija mums ir pamācoša, jo mums arī ir sniegta labā vēsts par Jēzu Kristu. Mums ir dots Pestītājs. Mūsu aicinājums ir sniegt šo labo vēsti citiem. Mums, tāpat kā ganiem, būs nest mūsu slavu, godu un teikšanu Dievam par Jēzu Kristu.

Šinī svētku laikā pievienosimies ganiem un slavēsim un teiksim Dievu par Viņa brīnišķīgo dāvanu! *“Paldies Dievam par Viņa neizsakāmo dāvanu!”* – Pāvila 2. vēstule korintiešiem 9:15

Pēteris Aļle

Enģeļi

Kad es domāju par enģeļiem, tad mana pirmā doma ir, ka Dievs izredzējis šīs debesu būtnes, enģeļus, kā Savus sūtņus. Enģeļi ir sūtņi kuņus Dievs izredzēja, lai uzrunātu un stiprinātu mūs - zemes bērnus. Man neaizmirstams ir kāda misionāra stāsts par viņa piedzīvojumiem, atrodoties Āfrikas mūža mežos. Viņš stāsta, kā Dieva enģeļi izglāba viņu un visu viņa ģimeni no naidīgiem vietējiem iedzīvotājiem. Kad ģimene jau bija nolikusies uz nakts atdusu, misionāram uzmācās liels nemiers. Viņš juta, ka šinī naktī viņiem uzbruks apkārtējie ļaudis, kuņi bija naidīgi noskaņoti pret evaņģēliju, ko viņš sludināja. Nespējot gulēt, misionārs, skatoties ārā pa logu, ieraudzīja, ka liels pulks ar degošām

Benita Ukstiņa

Foto: Autore

lāpām tuvojas mājas sētai. Viņš lūdza, lai Dievs sargā viņu un ģimeni. Pēkšņi uzbrucēji apdzēsa savas lāpas un ar visiem saviem ieročiem ātriem

soļiem, skrēja prom no sētas. Pārējā nakts pagāja mierīgi.

Pēc šī notikuma misionārs redzēja lielāku atsaucību evaņģēlija glābšanas vēstī un kopā ar visu ģimeni slavēja Dievu. Pēc kāda laika misionārs prasīja tiem, kuņri bija plānojuši uzbrukt viņam un viņa ģimenei, kādēļ tie neizpildīja savus iepriekš nospraustos plānus. Atbilde, ko viņš saņēma bija tāda, ka, tuvojoties mājai, uzbrucēji ieraudzīja uz mājas jumta lielu pulku enģeļu, kas to sargāja. Nobaidījušies no šiem spožajiem debesu sūtņiem, tie bēga. Dievs bija sūtījis savus sargeņģeļus glābt misionāru un viņa ģimeni!

Dievs iesaistīja savus enģeļus visā Sava Dēla piedzimšanas notikumā. Enģeļi parādījās Marijai, Elizabetei, Jāzepam un ganiem. Lasām ka pēc tam, kad Jēzus bija piedzimis, enģelis parādījās Jāzepam sapnī, lai viņu brīdinātu, ka jaunpiedzimušā bērniņa dzīvība tiek apdraudēta no ķēniņa Hēroda. Dievs sūtīja enģeli, lai tas sapnī uzrunātu Jāzepu – “Celies, ņem bērnu un Viņa māti un bēdz uz Ēģipti!” (Mateja ev. 2:13b)

Zinām ka pirmie, kuņi dzirdēja vēsti par Dieva Dēla piedzimšanu, bija gani laukos, sargājot naktī savus lopus. Dievs sūtīja enģeli, kuņš liecināja ganiem, ka tiem ir: “Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus Tas Kungs.” (Lūkas ev. 2:11). Tad enģeļu koris dziedāja: “Gods Dievam augstībā un miers virs zemes un cilvēkiem labs prāts.” (Lūkas ev. 2:14) Tāpat gara acīm redzot ainavas no Kristus piedzimšanas kūtiņā, mēs uzzinām, ka Dieva enģeļi sargāja šo Kristus piedzimšanas vietu.

Viscaur Svētiem Rakstiem bieži tiek minēti enģeļi, kad iet runa par Dieva Dēlu. Redzam, ka Dievs nekad neatstāja Savu Dēlu, Viņam piepildot Savu sūtību zemes virsū. Cik labi ir apzināties, ka arī mums katram ir sargeņģelis, kuņš mūs pavada visā mūsu dzīves gaitā. Es esmu savā dzīvē piesaukusi Dievu un lūgusi: “Dievs sūti man Savu enģeli!” Šādos brīžos es esmu baudījusi apbrīnojumu mieru, prieku un stiprinājumu no Tā Kunga, zinot, ka mans sargeņģelis ir ar mani.

Benita Ukstiņa

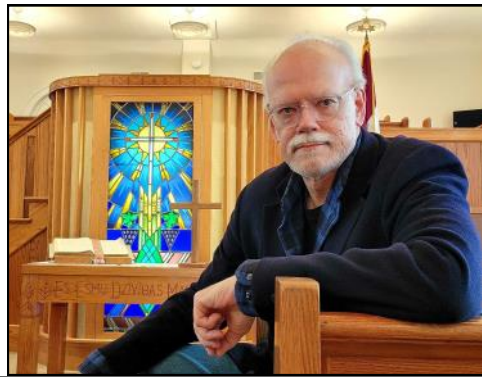
Gudrie Vīri

Starp Bībeles visinteresantākām mistērijām ir stāsts par gudrajiem vīriem no austrumiem, kas, uzzinot par jaunā Mesijas piedzimšanu, mēroja tālu ceļu, lai To sastaptu un pielūgtu. Vienīgā vieta Jaunajā derībā, kur šis notikums aprakstīts, ir apustuļa Mateja evaņģēlijā.

Nav zināms cik vīru tur bija, nedz arī, kā viņus sauca, kādu transporta veidu viņi izmantoja, nedz arī, cik ilgi pēc Kristus piedzimšanas viņi tur ieradās. Tie mūsdienu atstāsti un attēlojumi, kuŗos, it kā, šie jautājumi ir atbildēti, - ir tikai spekulāciju un hipotēžu rezultāts.

Kas īsti bija šie vīri? Pretēji dažiem apgalvojumiem viņi droši vien nebija vis karaļi, bet, visticamāk, tie bija seni zinātnieki, iespējams, astrologi vai filozofi no Persijas vai Babilonijas. Viņi bija saņēmuši kādu Kristus dzimšanas zīmi, kādu nojausmu, kādu vēstījumu no šīs dīvainās un vienreizējās parādības debesīs. Kāpēc šiem vīriem bija jādodas tādā ceļojumā, kas tajos laikos bija tik grūts un bīstams? Kāpēc viņiem būtu jāceļo tik tālu, lai atrastu jaunu jūdu Kēniņu?

Es domāju, ka atbilde, ko šie vīri mums dotu, ir pašas gudrības iemiesojums: patiesi gudri cilvēki

Ralfs Augstroze Foto:©Bucks County Herald

vienmēr meklēs Kristu.

Vai gudrie atrada to, ko meklēja? Jā, patiesi. Viņi ne tikai atrada ceļu pie Dieva, viņi atrada īsto *Ceļu*. Viņi ne tikai atrada daļu patiesības, viņi atrada *Patiesību*. Viņi ne tikai atrada dzīvību, viņi atrada *Dzīvību*. Un tie krita pie zemes un pielūdza Viņu.

Šī skaistā sāga ir iemūžinājusies cilvēces sirdīs kā pastāvīga Ziemassvētku stāsta sastāvdaļa. Gudrie bija pirmie no plašā pagānu pulka, kas meklēja un atrada Mesiju. Lielākā daļa no mums ir tādi paši: pagāni, kas ir pietiekami privilēģēti, lai nāktu un mesties ceļos pie Viņa šūpuļa. Izbaudiet šo privilēģiju šodien; nāc un pielūdz mūsu Kungu Mesiju!

Gadsimtu gaitā populārā un Baznīcas kultūra, tradīcijas un leģendas ir ļāvušas šo gudro vīru detaļām augt un izvērsties tālu aiz liesā, vienīgā Bībeles stāsta.

Tomēr šī burvīgā stāsta patiesais, vienkāršais vēstījums, kas ir izrotājis brīnumaino Ziemassvētku stāstu cauri laikiem, ir šis: Toreiz gudri cilvēki Viņu meklēja un sastapa. Arī Tu, bez tik tāla un grūta ceļa mērošanas, vari Viņu meklēt un šodien pat atrast, un tas izmainīs visu Tavu dzīvi.

Ralfs Augstroze

Skats Bukskauntijas draudzes dievnamā

Foto: ALBA YouTube kanāls

DZEJAS KRISTUS DZIMŠANAS SVĒTKIEM

Svētā nakts

Olģerts Čakars

Egles zara zaļā vēda,
sniegs uz zemi laidies balts.
Sniegā vientulīgas pēdas,
gaiss kā dizdrs stikls salts.

Ceļa mājas dusē miegā,
apklāj dvēsli gurso.
Zvaigznes zaigo baltā sniegā —
kas ir gājis teku šo?

Vai kāds gatavs veltei aiznest
savu sirdi, tumsu šķirt?
Vai zied šonakt Lielā zvaigzne?
– Betlēme tik tālu ir.

Egles zara zaļā vēda,
balts uz zemi laidies sniegs.
Aizput vientulīgās pēdas,
sirdi klusi apkampj prieks.

Lūgšana Ziemsvētku vakarā

Leonīds Breikšs

Uzliec savas vieglās rokas,
Aizspied gurdās acis ciet,
Tu, kas visa sāpes, mokas
Saviem bērniem līdzī ciet.

Lai tie dus, kas paguruši
Un kam sirdī izmisums,
Tava sirds tik izlējusi
Mīlestību pāri mums.

Vai tad var vairs sāpēt rētas,
Nakti karstas as'ras līt,
Kad Tu pacel rokas svētas
Un no viņam zvaigznes krīt

Svētku vakarā

Arturs Cīrulis

Domā gaišāk, smaidi mīļāk
Runā klusāk šovakar:
Svētku prieks lai skar mūs dziļāk, —
Miers lai sirdīs ielīt var!

Gaidi mazāk, dodī vairāk, —
Dievs pats devis dārgāko!
Betlēm's zvaigzne atmirdz skaidrāk
Tam, — kas neprasa neko.

Foto: Noel Bauza from Pixabay

Kāpēc sirds tā gaviļē

Nikolajs Kalniņš

Kāpēc sirds tā gaviļē,
Acīm spožums pāri slīd
Pestītājs nāk pasaulē,
Viņa gaišums pretī spīd.

Kāpēc sirds tā gaviļē,
Viegli piedot, žēlot, glaust?
Pestītājs nāk pasaulē,
Mīlestības gaisma aust.

Kāpēc sirds tā gaviļē,
Skan kā svētā rīta zvans?
Pestītājs nāk pasaulē,
Dieva Dēls un Labais Gans

MATEJA DRAUDZES 155. GADA SVĒTKI

Enoks Biķis

I Sākuma draudze un tālākā vēsture.

Rīgas pirmās baptistu Sākuma draudzes locekļi paši savu draudzi tā nenosauca, tādu nosaukumu biežāk mēdz lietot vēsturnieki. Bet sākums bija svētīgs. Jo toreiz jaundibinātā draudze savu darbību ir turpinājusi visus aizvadītos 155 gadus. Mateja draudzes nosaukumu tā ieguva, kad tā XX gadsimta sākumā nepilnu divu gadu laikā uzcēla savu dievnamu, kas atrodas Matīsa ielā. Tātad zīmīgais baznīcas atrašanās vietas ielas nosaukums tāpat kā evaņģēlista Mateja 'lauvas' simbols uz draudzes karoga atgādina par Mateja evaņģēliju. Esam pateicīgi Dievam, ka baznīcas durvis ir atvērtas joprojām, kaut arī pārdzīvoti abi divi lielie pasaules kaņi un revolūcijas, neraugoties uz to, ka visā padomju okupācijas piecdesmit gadu laikā Matīsa iela bija pārsaukta par Revolūcijas ielu. Ar vairākām citām Rīgas baznīcām ir atšķirīgi – to vārdā ir nosauktas ielas, uz kurām tās atrodas, kā piemēram Ģertrūdes, Jēzus baznīcas, Baltās baznīcas, Krusta baznīcas ielas. Rīgas baptistu Sākuma draudzei pamatus lika vairāki uz Rīgu pārcēlojušie Liepājas baptistu Sākuma draudzes locekļi, kā arī Ventspils baptisti Jānis un Doroteja Ziņnieki. Notika arī bībelīgas pagremdes kristības, kā piemēram 1867.gada Jāņu dienā Daugavā pie kādas mazas saliņas Mīlgrāvja tuvumā, kad kristības darbu izdarīja no Ventspils atbraukušie Ādams Ģertners un Jānis Dravnieks. Locekļu skaits turpināja pieaugt, un draudze uzcēla savu dievnamu toreizējā Suvorova, tagad Krišjāņa Barona ielā. Draudzei bija vēl arī sludināšanas vieta, vai kā toreiz mēdza teikt, - stacija Katrīndambī. Vēlāk domstarpību dēļ daļa draudzes atdalījās un pārgāja uz turieni. Kad parādu dēļ, kas bija iekrājušies par draudzes nama celtniecību Suvorova ielā, draudzei nams bija jāpamet, patvērumu tai deva Rīgas baptistu Ciānas vācu draudze savā dievnamā Vīlandes ielā. Gadsimtu mijai tuvojoties, draudze ieguva jaunu sparū. Draudzei tika piešķirts zemes gabals apbūvei Matīsa ielā. 1900.gada 19.novembrī tika likts

pamatakmens, un jau pēc nepilniem diviem gadiem jaunais dievnamu varēja atvērt durvis dievkalpojuma apmeklētājiem. Būvdarbus no to sākuma līdz beigām vadīja Pēteris Kļaviņš (1858-1935), viņš arī LBDS Savienības nama celtniecības darbu vadītājs XX gadsimta 30-tajos gados. Mateus baznīca celta romānikas stilā, ar diviem torņiem, ar palīgtelpām draudzes nozarēm un skolai. Vairākus gadus vēlāk, kad pēc Otrā Pasaules kara Latvijā sākās padomju okupācijas periods, padomju vara draudzes īpašumtiesības uz zemi neatzina un pagalmā turpat aiz baznīcas uzcēla maizes ceptuvi – 'maizes kombinātu'. Bija pat mēģinājumi baznīcu draudzei atņemt, pārveidojot to par kādas fabrikas strādnieku klubu, bet draudzes padomes stingrās nostājas dēļ tas neizdevās. Dievkalpojumu apmeklētājus bieži sagaidīja brīnišķa svaigi ceptas maizes smarža. Nāk atmiņā toreizējā mācītāja Arvīda Vaska par to izteiktā piezīme no kanceles – ka tas notiek, lai ļaudis varētu uzzināt, kur meklēt īsto Dzīvības maizi. Pēc Savienības nama atņemšanas LBDS kanceleja un vēlāk Latvijas baptistu Brālības Bīskapa kanceleja atrada savu patvērumu un varēja darboties Mateus draudzes nama telpās. Kad padomju vara Āgenskalna baptistu draudzes dievnamā Pārdaugavā iekārtoja Latvijas Televīzijas studiju, tad Mateus draudze uzaicināja Āgenskalna draudzi noturēt tās dievkalpojumus savā dievnamā – pārmaiņus abām draudzēm. Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas Mateja dievnamam draudze ir piebūvējusi vairākstāvu korpusu ar telpām skolai un svētdienas skolai. Maizes kombināts no draudzei piederošā zemes gabala ir nozudis, palikusi tikai automašīnu stāvvietas tiem, kas atbrauc uz dievnamu.

II Mateja draudzes 155.gadasvētku *nedēļa* 2022.gada rudenī.

Svētkus iezvanīja sestdienas vakara koncerts ar oratorijas "Dieva skarts" atskaņojumu. Nākošajā dienā – svētdienā 16.oktobrī notika kristību dievkalpojums. Piektdienas, 21.oktobra pēcpusdienā

Kopskats: Oratorijas „Dieva Skarts” izpildītāji un daļa klausītāji

bija pielūgsmes vakars, bet sestdienā 22.oktobrī - konference. Svētdien, 23.oktobrī notika galvenais, - noslēguma dievkalpojums.

III Mateja draudzes 155. dzimšanas dienas ieskaņa

Sestdien, 15. oktobrī Mateja baznīcā notika koncerts, kuŗā varējām noklausīties oratoriju "Dieva skarts". Oratorija deva spilgtus, bagātīgus un svētīgus iespaidus ne tikai klausītājiem, bet iedvesmoja arī pašus izpildītājus, radot tajos kopības sajūtu, iedrošinājumu un ticības pārliecības stiprinājumu.

Svētku koncertu sadarbībā ar Mateja draudzi veidoja LBDS Muzikālās kalpošanas apvienība. Pēc koncerta interviju sniedza Mateja draudzes Muzikālās kalpošanas vadītājs diriģents Māris Dravnieks. Biju lūdzis Māri pastāstīt par izpildītājiem, par oratorijas autoriem un kā oratorija nokļuvusi Latvijā. Tālāk stāsta Māris:

Piedalījās ap 100 dalībnieku - koristi, solisti un simfoniskā orķestra mūziķi (25) no 11 Latvijas baptistu draudzēm: Ventpils, Skrīveru, Ogres, Kuldīgas, Aizputes, Siguldas, Mazsalacas, Rīgas

Atmodas, Rīgas Āgenskalna, Rīgas Golgātas un Rīgas Mateja. Diriģenti - Rudīte Tālberga un Māris Dravnieks.

“Dieva skarts” ir mūsdienīgs vokāli instrumentāls lielas formas skaņdarbs, kuru 2000. gadā sarakstījuši amerikāņu mūziķi Garijs Rods un Klēra Kloningere, ietverot tajā jau daudzus gadu desmitus pazīstamas melodijas, kā piemēram “Kāds esmu, tāds es atnāku”, “Tavs prāts lai notiek, Pestītāj, mans”, kā arī tādas šodien visā kristīgajā pasaulē iemīļotas pielūgsmes dziesmas kā “Tu, mans Kungs un Dievs” un “Atver, Kungs, manu sirdi!”.

Darba iecere cieši saistīta ar Kanādas baptistu mācītāja Henrija Blekebija veidoto Bībeles studiju materiālu, kas pirms vairākiem gadiem izdots arī latviešu valodā ar nosaukumu “Pazīt, paklausīt, piedzīvot,” un tiek lietots apmācībai ne vienā vien draudzē Latvijā. Bībeles studiju saturiskais vēstījums oratorijā atklājas jaunā emocionāli motivējošā veidā, risinot ikviena cilvēka vissvarīgākos dzīves jautājumus. Daudzveidīgais muzikālo izteiksmes līdzekļu lietojums un stingrais bibliskais pamats ļauj oratoriju “Dieva skarts” priekšstādīt klausītājiem kā

patiesi interesantu un svētīgu skaņdarbu. "Dieva skarts" pirmo reizi Latvijā izskanēja 2002. gada oktobrī, novembrī un 2003. gada februārī. Darbu latviskojis Māris Dravnieks.

Oratorijas centrā ir Dieva un cilvēka attiecību veidošanās un augšana. Dievs vienmēr un no jauna vēlas atklāt cilvēkam Savu mīlestību, Dievs vēlas iesaistīt mūs patiesās dzīvās attiecībās ar Sevi un uzaicina mūs pievienoties Viņam Viņa darbā. Dievs ilgojas atvērt mūsu garīgās acis skaidrākai Viņa svētuma uzlūkošanai, aktivizēt mūsu prātu un gribu izvērtējot savu dzīvi, lai ļautu Viņam tajā izdarīt būtiskas pārmaiņas. To piedzīvoja Mozus, Noa, Ābrahāms, Dieva tauta, Marija...

To piedzīvojam arī mēs, īpaši tajos brīžos, kad apjaušam – Viņš man ir pieskāries, es esmu DIEVA SKARTS!

Saite uz video: <https://www.youtube.com/watch?v=6cwBOL1lqYk&t=2143s>

IV Kristību dievkalpojums svētdien 16.oktobrī.

Kristības Mateja baznīcā: māc. Matīss ar kristību kandidātiem

Mācītājs Ainars Baštiks saka svētrunu " Kristība un kārdināšana"(Mark.1:9.17). Tad dievkalpojumu zāles priekšā iznāk 15 balti tērpti jaunieši – 8 puisi un 7 meitenes – kristību kandidāti. Prieks mirdz viņu vecāku, alfa kursu un kristību semināru vadītāju acīs. To redzot, pateicamies Dievam – draudzei ir nākotne. Pēc īsām liecībām jaunkristāmie pēc kārtas nokāpj baptistērijā, kur viņus sagaida Mācītāja Matīsa Babrovskā stiprās rokas. Pār katru izskan viņa sacītie vārdi: " Uz tavas ticības apliecības pamata kristīju tevi Dieva Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā!"

V Pielūgsmes vakars piektdien 21.oktobrī.

Pedalās Mateja draudzes dziedātāji un mūziķi, draudzes mācītājs Matīss Babrovskis, kā arī Rīgas baptistu Āgenskalna mācītājs Edgars Mažis un viesmācītājs no ASV Joshua Masters.

Āgenskalna draudzes pirmsākumi tāpat kā Mateja draudzei cieši saistās ar Rīgas baptistu Sākuma draudzi, tikai turpinājās Pārdaugavā – Daugavas otrā krastā. Padomju okupācijas laikā, kad Āgenskalna dievnams draudzei tika atņemts, tajā ierīkojot televīzijas studiju, Mateja draudze viesmīlīgi pieņēma savā dievnamā āgenskalniešus. Draudzes darbojās svētīgā saskaņā: kad vienai draudzei svētdienas rīta dievkalpojums, tad otrai – pēcpusdienas, - un otrādi, tā pārmaiņus vairāku gadu desmitu laikā – bez domstarpībām un strīdiem. Mācītājs Mažis savā svētrunā ar viņam raksturīgo humoru apstājas pie Jēzus izteiktā salīdzinājuma par Savām ganības avīm.

Pielūgsmes dievkalpojumā pedalās arī mācītājs Jošua Masters no Ziemeļkarolainas ASV, kurš pēdējos gados darbojies Mateja draudzes organizētajā palīdzības pasākumā atkarīgajiem "Īsta brīvība."

VI svētku 'konference' sestdien 22. oktobrī

Bija paredzēta luterāņu un Vasarsvētku draudžu pārstāvju piedalīšanās. Ieradies Vasarsvētku draudžu apvienības bīskaps Modris Ozolinkēvičs. Viņš savā uzrunā par tematu: - 'tikai VIENA MISIJA' - runā par kopējo, kas mūs apvieno –gan vēsture, gan kopējās vērtības – Kristus Pestītāja upura Asins spēks, Svētie Raksti un 'Viena misija'- meklēt un palīdzēt glābt zudušos.

Saite uz video: <https://www.youtube.com/watch?v=ObN5b00LI9Y&t=1872s>

Ieradies arī LBDS emeritētais bīskaps Pēteris Sprogis kas savā uzrunā par tematu 'VIENA DZĪVE – tagad – tikai' uzsver šodienas kā pestīšanas dienas un' pieņemīgā laika' nozīmi. Atceroties savu 'atgriešanās' piedzīvojuma dienu kā 15 gadu jaunam pusaudzim kādā kristīgu jauniešu sanāksmē Liepājā vēl padomju periodā, viņš uzskata, ka vārdu

‘pestīšana’ nevajadzētu nomainīt ar it kā jaunāku vārdu ‘glābšana’, jo pestīšana ir ne tikai kā sasniegtais gala mērķis, bet *jauns sākums*, ar ko iesākas svēt-tapšanas ceļš. Kādreiz farizeji Jēzum jautāja, kad atnāks Dieva Valstība? Jēzus atbildēja: tā jau ir (šeit un tagad)- mūsu vidū!

Diskusiju vada mācītājs Ainars Baštiks. Uz paaugstinājuma diskusijas dalībnieki: no labās – mācītājs Ainars Baštiks, Vasarsvētku draudžu bīskaps Modris Ozolinkēvičs, LBDS emeritētais bīskaps Pēteris Sproģis, mācītājs Matīss Babrovskis.

Saite uz paneldiskusijas video:<https://www.youtube.com/watch?v=C600zU8Bnmc>

Māc. Matīss Babrovskis kristī jaunekli

VII svētku galvenais noslēguma dievkalpojums svētdien 23.oktobrī.

Draudzes koris kopā ar ansambļu mūziķiem – instrumentālo trio, stīgu grupu un ritma grupu dzied: Kā varu klusēt, Tev nedziedāt? Teiciet, teiciet dārgo Glābēju Jēzu! - kā arī dziesmu ar Māra Dravnieka mūziku un vārdiem: Četras sienas un jumts, divi torņi un krusts – Tik daudz redzēts un dzirdēts, un justs./Nams, kas būvēts uz klints, būs mums patvērums drošs.

Uz lielā ekrāna tiek parādītas īsas uzrunas un intervijas no draudzes locekļiem ‘matejiešiem’, kas ilgāku laiku jau darbojas draudzes lokā. Pēc svētdienskolotājas uzrunas bērni iznāk priekšā, lai kopā ar visiem lūgtu. Draudzes mācītājs Ainars Baštiks vada lūgšanu. Sveicienus saka: Kristīne Miļevska no ‘mazajām grupām’, Lauris Grīns no padomes, Jānis Pāvils Miļevskis – no jauniešiem,

draudzes garīdznieku vārdā – mācītājs Ainars Baštiks. Draudzes ērģelnieks Ritvars Knesis uz ērģelēm atskaņo ērģelmūziku ar vēsturiskiem motīviem “ Pēc kļaušu darbiem vakarā..” Draudze vienojas kopdziesmā : Šajā vietā gribam uzcelt namu.., kas pirmo reizi dziedāta 1900.gada 19.novembrī pamata akmeni liekot Mateja dievnamam (jaunajā Dziesmu grāmatā nr.378). Bībeles lasījums ir no Lūkas evaņģēlija 18.nod. 18-30 pantiem. Svētrunu saka mācītājs Matīss Babrovskis. VĒL koris kopīgi ar mūziķiem izpilda dziesmu “Mans dārzs” ar Māra Dravnieka mūziku un vārdiem: “ Te ir mans dārzs, te – manas mājas./ Te ir mans Tēva nams/ Te – mani brāļi un māsas./ Te Kristus nāk, mūs svētīdams. Noslēgumā – kopdziesma “ Brīnišķais Kungs, varenais Glābējs.. Ņem līdzi mani, vadi, esi līdās, / Es savu dzīvi Tev nododu!” Pašās beigās, pēc kopīgas fotografēšanās – dievkalpojumu telpai blakus esošajā sarunu zālē ‘Kliņģeris, kafija, tēja un sarunas.

Enoks Biķis

un foto autori: Jānis Miļevskis un Ivars Nagainis Rīgas baptistu Mateja draudzē.

Saite uz video: <https://www.youtube.com/watch?v=4eXy9Pqg1eo&t=385s>

Kristību kandidāti—skats no kora vietas uz kristības

SEMINĀRA DRAUDZEI (TAGAD SAUKTA „MĀJVIETA”) 100 G. JUBILEJA

Alvils Sausiņš un Enoks Biķis

Svētku dievkalpojums notiek 2022.gada 6.novembrī. Dievkalpojumu zāle ļaudīm pilna, daudz jauniešu.

Dr.theol. Ilmārs Hiršs sludina par 80.psalma tekstu.

80. psalma 7.pants: *Ak, Dievs Cebaot, atjauno mūs atkal un liec Savam vaigam spīdēt, lai mēs atspirgstam!*

Runātājs atzīst, ka Rietumu pasaules 'kristietībā' Kristum arvien vairāk un vairāk tiek ierādīta tikai simbola loma, bet cilvēks pats savu nozīmi ir 'izaudzējis' līdz milzu apmēriem. Ņemot vērā to, kas notiek pasaulē un arī mūsu zemē, ļoti aktuāli izskan runātāja izteiktais retoriskais jautājums: " Vai tikai arī mēs neesam kaut ko pazaudējuši? Tas aicina ne tikai svinēt, bet arī pārdomāt..

Uzrunu saka mācītājs Dr. Ilmārs Hiršs

Toreizējā Semināra draudze pēc vairākiem desmitiem gadu ilgā padomju okupācijas nebrīves un ateisma diktāta perioda atkal varēja sākt darboties. Tās darbība atsākās, kad pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas XX gadsimta pēdējā desmitgadē LBDS atguva Savienības namu un atjaunoja dievnama telpas, kurās ar aizmūrētiem logiem visa padomju perioda laikā bija darbojies Valsts Jaunatnes teātris, kuram, acīmredzot, dienas gaisma nebija bijusi vajadzīga. Pa atbrīvotajiem

logiem zāles abās sānu sienās bagātīgi ieplūst gaisma. Mūziķu pavadībā dziedātāji Miķeļa Mārtiņa Maža vadībā dzied vairākas slavas dziesmas un tad vārds tiek dots Alvilam Sausiņam kā referentam, lai atskatītos uz aizvadītajiem 100 gadiem draudzes vēsturē. Seko saīsināts referāta teksts.

Rīgas baptistu Semināra draudzes 100 gadu vēsture.

Semināra draudze, kā jau to liecina tās nosaukums, radās ciešā saistībā ar Latviešu baptistu semināru. Šo Latvijā pirmo baptistu garīdznieku mācību iestādi varēja atklāt 1922. gada 8. janvārī, pateicoties mācītāja Jāņa Aleksandra Freija pūlēm un ASV, Kanādas un Anglijas baptistu draudžu palīdzībai. Seminārs īrēja telpas Rīgas vācu baptistu draudzes Ciānas baznīcā Vīlandes ielā. Semināra direktors J. A. Freijs (1863-1950) un skolotājs Jānis Rīss (1883-1953) tur sāka noturēt dievkalpojumus latviešu valodā. Tika saprasts, ka jādibina patstāvīga draudze. 5. novembrī notika Semināra draudzes organizēšanas sapulce (29 draudzes locekļi) un 10. decembrī Ciānas baznīcā bija draudzes dibināšanas svētku dievkalpojums. Draudze strauji auga, pēc 2 gadiem tajā bija 122 locekļi, 1927. gadā - 312, 1932. gadā jau ap 500. Draudzei drīz vien radās arī citas evaņģelizācijas vietas, kā toreiz teica "stacijas", kurās sludināja galvenokārt semināristi. 1924. gadā tādas bija Katrīndambī, Majoros un Asaros. Vēlāk nāca klāt arī tālākas vietas - Vidzemes jūrmala, Inčukalns, Limbaži, Alūksne. Kad no studijām Anglijā atgriezās Semināra 1. izlaiduma absolvents Rūdolfs Ekšteins (1899-1977), viņu aicināja par Semināra skolotāju un Semināra draudzes sludinātāju. J. A. Freijs slimības dēļ savu darbu pārtrauca, draudze darbojās J. Rīsa un R. Ekšteina vadībā. Jau no 1923. gada pēc J. A. Freija iniciatīvas pamazām tika vākti līdzekļi Savienības nama būvei Lāčplēša ielā 37 Savienības vadībai, Semināram un draudzei. 1932. gada 31. jūlijā notika nama pamatu iesvētīšana, bet 1934. gada 4. novembrī - nama atklāšanas svētki. Semināra draudze bija ieguvusi ērtu dievnamu.

Semināra draudzes kori vadīja izcilais baptistu diriģents un komponists Kārlis Līdaks (1893-1942) (arī LBDS Koru apvienības priekšnieks), kādu laiku arī Vilhelms Krūms (1870-1941), Eduards Baštiks (1906-1992), Teodors Švalbe(1909-1951). Māsu pulciņa priekšiece Lūcija Kronlina (1890-1932) kļuva arī par LBDS Māsu apvienības priekšnieci. Darbojās svētdienskola, jaunatnes pulciņš, vidusskolēnu pulciņš. akadēmiskais pulciņš.

1940. gada jūnijā jau pirmajās padomju okupācijas dienās Savienības nams tika atņemts. Draudze atkal atrada patvērumu baznīcā Vīlandes ielā.

K. Līdaku piemeklēja daudzu latviešu virsnieku liktenis - viņu arestēja 1941. gada jūnijā Litenē un 1942. gada 29. jūnijā Noriļskā nošāva. Pēc gada, sākoties vācu okupācijai, Savienības namu daļēji izdevās atgūt. Šajā laikā kori vadīja vēl viens izcilis diriģents un komponists Viktors Baštiks (1912-2001). Sākoties otrreizējai padomju okupācijai, draudze bija palikusi bez mācītājiem, jo J. Rīss atradās Kurzemē, bet R. Ekšteins bija devies emigrācijā. Par draudzes sludinātāju uz laiku kļuva Pēteris Čivkulis (1914-2012). Savienības nams 1945. gada rudenī atkal tika atņemts, draudze jau trešo reizi nokļuva Vīlandes ielas dievnamā. Tur tā darbojās J. Rīsa vadībā līdz 1949. gada jūlijam, kad arī tas dievnams tika atņemts. Draudze pievienojās Āgenskalna draudzei, koris Alfreda Tīsa (1928-1997) vadībā gandrīz pilnā sastāvā iekļāvās Mateja draudzes korī. J. Rīss kļuva par Āgenskalna draudzes mācītāju, gan tikai uz īsu brīdi, jo 1950. gada martā viņu apcietināja un sākās mocekļa ceļš, kas pēc 3 gadiem noslēdzās ar viņa nāvi Sibīrijā, Taišetā.

1992. gada 7. novembris bija ilgi gaidītā Dieva žēlastības diena, kad Savienības nama durvis atkal vērās dievlūdžējiem un notika pirmais pateicības dievkalpojums. 29. novembrī tika atjaunota Semināra draudze 30 locekļu sastāvā (starp viņiem 4 bijušie Semināra draudzes locekļi) garīdznieku Ilmāra Hirša (1942) un Edgara Godiņa (1957) vadībā. Sākās garīgais darbs, 1993. gada 3. aprīlī notika pirmās kristības atjaunotajā draudzē (Mateja baznīcā). Kori no sākuma vadīja pats mācītājs I.

Hiršs. Korā dziesmām klavierpavadījumus veica Guntis Deksnis (1943-2015), viņš arī tulkoja tekstus, lai paplašinātu korā dziesmu repertuāru, un palīdzēja iestudēt jaunas dziesmas. Izveidojās diezgan liela svētdienskola, ko vadīja Iveta Godiņa (1961), vēlākos gados gan skolēnu skaits jūtami saruka, Bija jāpieliek arī lielas pūles un līdzekļi, lai namu, ko bija pārveidojis savām vajadzībām Jaunatnes teātris, kas tur darbojās okupācijas laikā, lai to atkal atjaunotu kā baznīcu. Draudze ieguva arī māsu draudzes - Norčēpingas draudzi Zviedrijā un divas draudzes ASV. 1997. gada 1. jūnijā bija atjaunots kristības baseins un notika pirmās kristības atjaunotajā baznīcā. 1997. gadā baznīcā tika uzstādītas stabuļu ērģeles, uzstādīšanu vadīja viens no Latvijas vadošajiem ērgelniekiem prof. Tālvāldis Deksnis (1946-2018). kurš kļuva arī par draudzes muzikālā darba vadītāju. Draudzes pieaugums nebija liels, turpmākos gados locekļu skaits svārstījās ap 80-90. Ar 2007. gada septembri draudze darbojās mācītāja Edgara Godiņa vadībā. No 2009. līdz 2013. gadam līdzdarbojās arī sludinātājs Edgars Deksnis (1985), kurš centās aktivizēt jaunatnes darbu. Kori vadīja Agnese Strause (1969) un Guntis Baumanis (1957). 2014. gada maijā Savienības kongresā E. Godiņu apstiprināja par bīskapa vietnieku. Tā kā viņš ir arī izdevniecības "AMNIS" vadītājs, draudzei nācās domāt par jaunu garīdznieku. 2014. gada 7. decembrī par draudzes sludinātāju tika ievēlēts Kārlis Kārklīņš (1988). Līdz ar viņu draudzē ienāca vairāki jauni cilvēki. Jaunatne vienmēr vēlas

Mūzikas ansamblis Miķeļa Mārtiņa Maža vadībā

pārmaiņas. Pie tādām piederēja arī draudzes nosaukuma maiņa. Un tā, kopš 2017. gada 5. novembra vairs nav Semināra draudzes, bet ir draudze "Mājvieta".

Rīgas baptistu draudzi "Mājvieta" tās jubilejā sveica Rīgas baptistu Golgātas draudzes padomes priekšsēdētājs Viljams Šulcs. Sekoja vairākas koŗa dziesmas, ko dziedāja Rīgas Gospelkoris. Minētais

koris mēģinājumiem izmanto draudzes "Mājvieta" dievkalpojumu zāli un regulāri piedalās draudzes dievkalpojumos.

Alvils Sausiņš, vēsturnieks, Rīgas baptistu Āgenskalna draudzē un

Enoks Biķis Rīgas baptistu Mateja draudzē,

Foto autors Tomass Šulcs Rīgas baptistu draudzē "Mājvieta"

KRISTĪGĀ BALSS PIRMS 35 GADIEM

Raksts no 1988. g. janvāŗa / februāŗa numura

Rakstu sagādājis Gatis Ķeris

Ziemsvētku ieskaņas dievkalpojums Grand Rapids

Grand Rapidu latviešu baptistu draudzes Ziemsvētku ieskaņas dievkalpojums dziesmās, mūzikā un dzejā notika 6.decembrī Pakalnu ģimenes mājas dievnamā pie Rokfordas un to vadīja mac. O. Cakars. Dedzīgus stiprinājuma vārdus par Dieva esamību teica topošais mācītājs Aivars Oliņš. Dievkalpojumu kuplināja draudzes ansamblis un bērnu koris; solo dziesmas dziedāja Marta Cakare, un klavieru pavadījumus veica jaunā mūziķe Sarma Aļļe. Deklamēja Marta Cakare, Oļģerts Cakars un Ņenija Oliņa, kuŗa lasīja arī stāstu par Ziemsvētku notikumu. Viss tas liecināja, cik bagātīgs un daudzveidīgs ir mūsu reliģiskās dzejas un dziesmu pūrs.

Labi pārdomātu un zīmīgu, Adventes laikam un Ziemsvētkiem veltītu runu teica Amerikas latviešu baptistu apvienības jaunatnes nozaŗes darba pārzinis

inŗ. Pēteris Aļļe no Ķikāgas, iztirzāŗot tēmu "Gudrie no Austrumzemes". Ko viņi meklēja, un ko meklē cilvēks šodien? Ko katrs no viņiem gribēja atrast, ko gribam atrast mēs? Runātājs pasvītŗoja, ka cilvēkam senatnē, tā arī šajās dienās ir nepieciešama kāda vadošā zvaigzne, kas rāda ceļu, un šis ceļš ir Ņēzus Kristus.

Bija ieradušies baznīcēni no Kalamazū, Batlekrīka, Santdžosefas, Grand Hevenas, Ķikāgas un Trejupēm. Atceroties savu mirušo laulāto draugu, mācītāju Ēd. Eidiņu, puķes no Floridas, bija sūtījusi viņa dzīves biedre Irma Eidiņa.

Jāpiezīmē, ka dievkalpojumos klavieru pavadījumus kopdziesmām parasti spēlē Elizabete Groscourth, kas mēro patālu ceļu no Batlekrīka. Viņas muzikālais devums atzīstams par jauku un vērtīgu dievkalpojuma sastāvdaļu.

Valters Zirnītis

Foto: Kordula Vahle on Pixabay